

Аналіз професійної діяльності викладача ВУЗу

Доповідач:

методист факультету механізації с. г.

Дяченко Любов Анатоліївна

Педагогічна професія –

**одна з найбільш давніх і
масових**

Професія педагога—

з позиції загальної характеристики професійної діяльності є специфічним її видом у схемі відносин «Людина-Людина», визначаючись насамперед метою розвитку студента, засобами навчальних предметів і способами самої педагогічної діяльності

Для ефективного виконання
педагогічних функцій
сучасному викладачу-педагогу
важливо усвідомлювати

- структуру педагогічної діяльності,
- її основні компоненти,
- педагогічні дії,
- професійно важливі уміння і психологічні якості, необхідні для її реалізації

**Основний зміст діяльності
вузівського викладача
включає виконання
таких функцій**

- управління
- виховання
- навчання
- розвиток
- психологічна підготовка

Управління,

яке здійснюється у плануванні, організації та практичному виконанні педагогічної діяльності.

Тобто викладачі повинні обирати такі методи і засоби навчання та виховання студентів, які б забезпечували ефективне досягнення поставленої мети.

Виховання,

в процесі якого повинно відбуватися формування системи установлених поглядів на навколишню дійсність і на життя в суспільстві

Навчання,

яке полягає у передачі та засвоєнні знань і умінь, їх розвитку та у формуванні навичок для майбутньої професійної діяльності студентів

Розвиток,

який містить сукупність процесів функціонального вдосконалення студентів відповідно до вимог у конкретному суспільстві

Психологічна підготовка,

завдяки якій у студентів повинна
формуватися внутрішня готовність до
навчання та самовдосконалення

**Всіх вузівських викладачів
умовно можна поділити
на три групи:**

- з переважанням педагогічної спрямованості (приблизно $2/5$ від загальної кількості);
- з переважанням дослідницької спрямованості (приблизно $1/5$ від загальної кількості);
- з однаковим вираженням педагогічної та дослідницької спрямованості (трохи більше $1/3$ від загальної кількості).

Рівні професійної педагогічної діяльності викладача

- методологічний** (знання закономірностей розвитку загальнофілософського ряду, обумовленість цілей виховання і навчання та інше);
- теоретичний** (закони, принципи і правила педагогіки та психології, основні форми діяльності та інше);
- методичний** (рівень конструювання навчально-виховного процесу);
- технологічний** (рівень вирішення практичних завдань, навчання і виховання в конкретних умовах)

Викладач –

одна із психологічно складних професій, що ставиться до групи прискорених соціальних контактів, до групи професій «вищого типу» (перевага творчого початку й необхідності постійної роботи над собою), що характеризується наявністю специфічних рис, емоційною, інтелектуальною роботою, особистісними внесками суб'єкта діяльності в її об'єкт

Нерозривність навчально-виховного процесу обумовлює позицію викладача:

паралельно з викладанням однієї з дисциплін він є **особистістю**, що вступає у взаємодію з величезною кількістю представників підростаючого покоління, тим самим безпосередньо впливаючи на світоглядну позицію молоді

**Професійна діяльність
педагогів входить до групи
професій з великою
присутністю стрес-факторів і
проблем**

Однією з таких проблем є оптимізація професійної діяльності викладачів з метою неприпустимості їхнього професійного вигорання

Педагогічна діяльність

у ВНЗ має свої особливості, є багатofункціональною й спрямована на розвиток майбутнього фахівця

**При цьому в цій діяльності
є ряд недоліків, з якими
зіштовхуються викладачі,
а саме:**

- 1) особливість організації навчального процесу часто носить нерівномірний характер;
- 2) одному викладачеві пропонується розробляти й читати кілька курсів, іноді вони взагалі не пов'язані між собою та їх зміст часто змінюється, що вимагає суттєвих витрат у неробочий час;
- 3) великий обсяг годинного навантаження знижує кваліфіковану підготовку педагогічної діяльності.

- **В останні роки для переважної більшості студентів пріоритетним є одержання диплома про вищу освіту, а не придбання професійного досвіду.**
- **Втрата захопленості студентства до науки й навчальної діяльності позначається й на роботі викладачів, тому що низький рівень зацікавленості аудиторії знижує інтерес викладача до своєї професійної діяльності, а це може призводити до формального виконання роботи.**
- **На сьогоднішній день особливо гостро постає питання про підвищення ефективності педагогічної діяльності за допомогою методів оптимізації роботи викладачів.**

Висновки

Професіоналізм викладача ВУЗу в педагогічній діяльності виявляється у вмінні бачити і формувати педагогічні завдання на основі аналізу педагогічних ситуацій і знаходити оптимальні способи їх вирішення.

Творча індивідуальність викладача-педагога –

це вища характеристика його діяльності, і, як усяка творчість, вона тісно пов'язана з його особистістю.

Дякую за увагу!

Література

1. Галкина Т.П. Социология управления: от группы к команде / Галкина Т.П. - М.: Логос, 2004. - 224 с.
2. Зимняя И.А. Педагогическая психология: Учебник для вузов. / Зимняя И.А. - М.: Логос, 2001.-384 с.
3. Зміст і сутність педагогічної діяльності: навч. посібник / [О.Г. Романовський, О.С. Пономарьов, С.М. Пазиніч та ін.] - Харків: НТУ «ХПІ», 2007. - 228 с.
4. Зязюн І.А. Педагогічна майстерність: Підручник / І.А. Зязюн Л.В. Крамущенко, І.Ф. Кривонос та ін.; За ред. І.А. Зязюна. - К.: СПД Богданова А.М., 2008. - 376 с.
5. Иванова Е.В. Некоторые результаты комплексного исследования профессиональной деформации личности учителя // Научный поиск. — Вып. 4. — Ярославль, 2003. - С. 267-274.
6. Корнеева Н.А., Зеер З.Ф. Социальное лицемерие как профессионально обусловленная деформация личности учителя: Научно-методическое пособие, Екатеринбург, 2006. -57 с.
7. Максименко С.Д. Синдром "професійного вигорання" та професійна кар'єра працівників освітніх організацій: тендерні аспекти: Навч. посіб. - К.: Міленіум, 2004.-261с.
8. Мерлин В.С. Деятельность как опосредующее звено в связи разноуровневых свойств индивидуальности// Проблемы интегрального исследования индивидуальности (Республиканский сборник научных трудов). - Пермь, 1978. - С. 15-39.

Використання методу проектів під час вивчення біології

Доповідач: викладач
Литвин О.М.

© ВП НУБіПТ України «Ніжинський агротехнічний коледж».

Мета

Аналіз особливостей та доцільності й ефективності застосування методу проектів під час організації самостійної роботи студентів, формуванні екологічної компетентності студентів в процесі вивчення біології

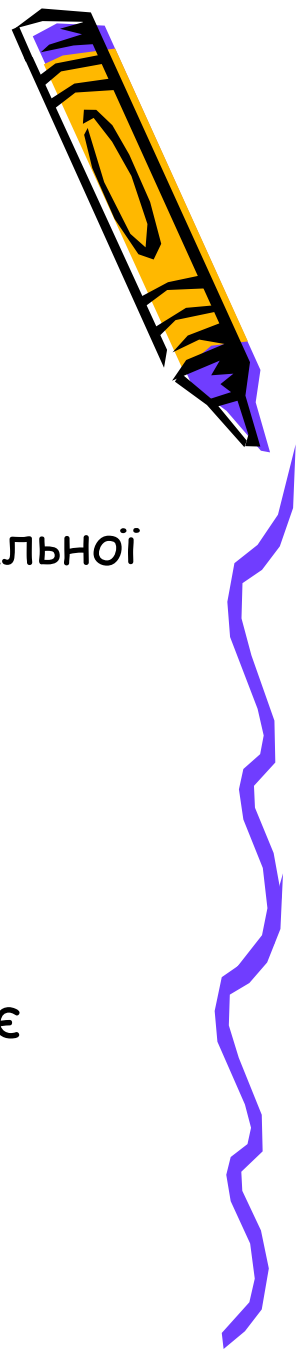

Роль методу проектів у інноваційному навчанні щодо самостійної діяльності

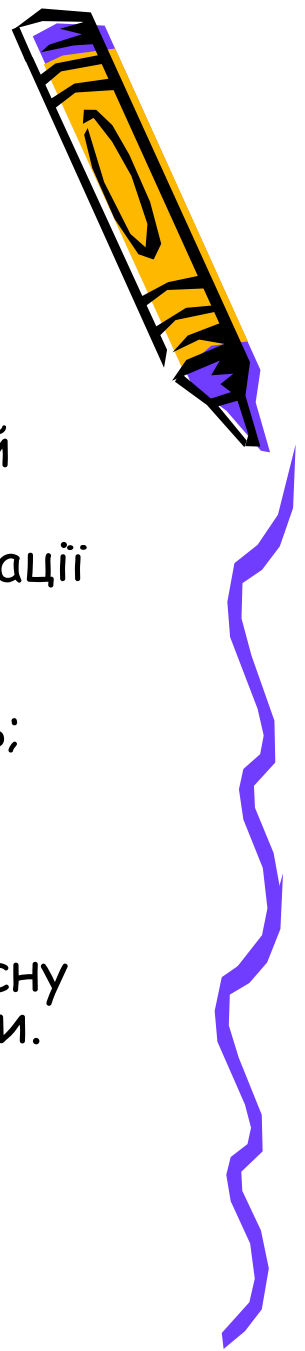
студентів є:

- 1) допомога у обробці інформації та реалізації індивідуальної стратегії навчання;
- 2) відмова від авторитарного керування студентом;
- 3) орієнтація на виявлення досягнень студентів;
- 4) аналіз помилок, навчання самоконтролю.

Прикладом форм та методів організації такої роботи є проектна методика.

Актуальність необхідності впровадження методу проектів у навчальному процесі обумовлюється рядом причин:

- 1) потреба не лише передати студентам певні знання, а й навчити здобувати їх самостійно;
- 2) надання максимальних можливостей для самореалізації студента;
- 3) орієнтація студентів на створення певного кінцевого продукту, а не на просте засвоєння певної суми знань;
- 4) актуалізація комунікативних навичок, вміння користуватися дослідницькими методами;
- 5) посилення індивідуалізації процесу навчання;
- 6) надання можливості кожному учасникові відчувати власну значущість і необхідність у виконанні загальної справи.

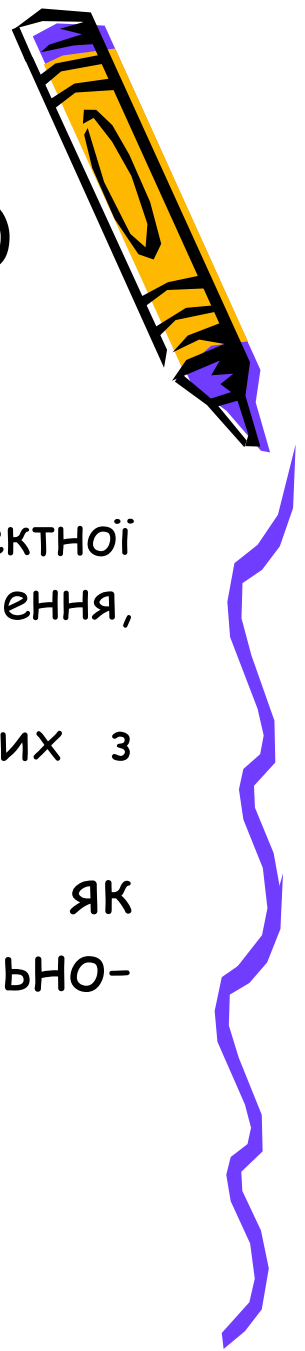
Використання у навчальному процесі методу проектів дозволяє вирішити ряд наступних завдань:

- 1) поглибити знання студентів під час самостійної роботи над проектом;
- 2) розвинути логічне та критичне мислення;
- 3) сформувати екологічну компетентність під час вивчення біології;
- 4) підвищити інтерес до навчальної дисципліни.

Під час проектної діяльності (створення самостійних екологічних проектів) відбувається:

- 1) розвиток пізнавальної активності студентів;
- 2) формування дослідницьких (планування проектної діяльності, збір, обробка, аналіз, узагальнення, проведення експериментів) і конструктивних умінь;
- 3) навичок інтеграції екологічних знань, отриманих з різних джерел.

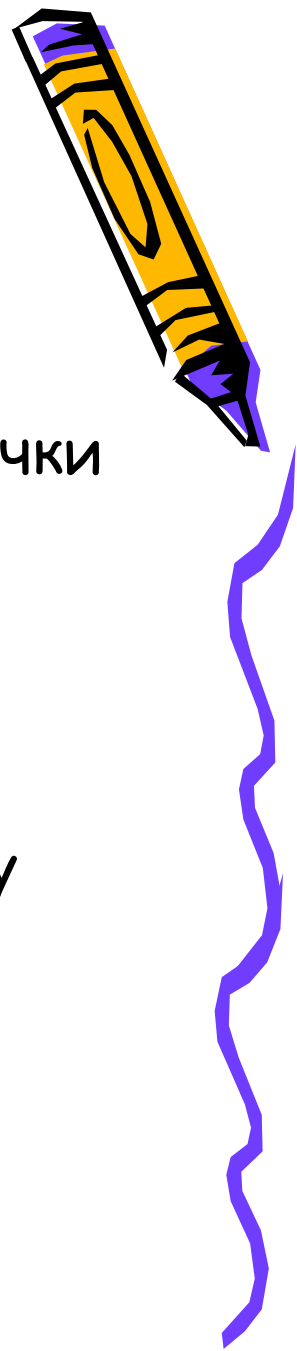
Екологічний проект використовують як індивідуальне, так і групове навчально-дослідницьке завдання.

Проведення проектної діяльності вимагає ретельної підготовки викладача,

яка полягає у визначенні:

- актуальних та значущих з екологічної точки зору тем і проблем для проектів, що потребують дослідження;
- структури екологічного проекту;
- плану дій щодо вирішення екологічної проблеми;
- відповідності теми екологічного проекту інтересам і можливостям студентів;
- методів розв'язання визначених завдань (в тому числі дослідницьких).

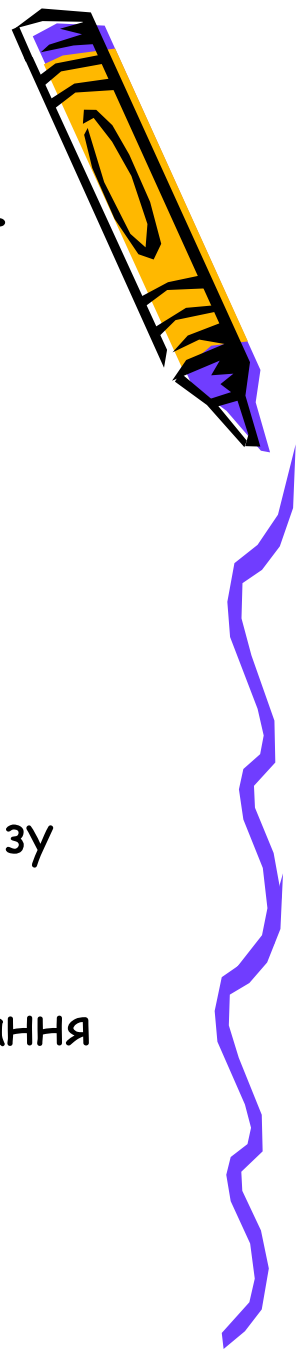

Виділяють наступні основні етапи організації
проектної діяльності:

підготовчий, практичний та заключний.

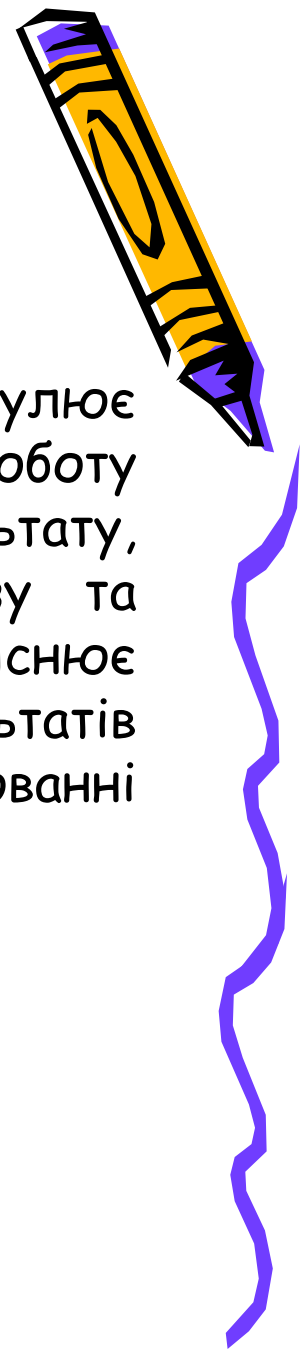
На підготовчому етапі відбувається:

вибір тематики, визначення мети,
структури екологічних проектів;
консультування студентів щодо
ефективних способів збирання й аналізу
необхідної інформації; планування
можливих результатів екологічного
проекту; визначення критеріїв оцінювання
діяльності студентів.

Практичний етап проектної діяльності

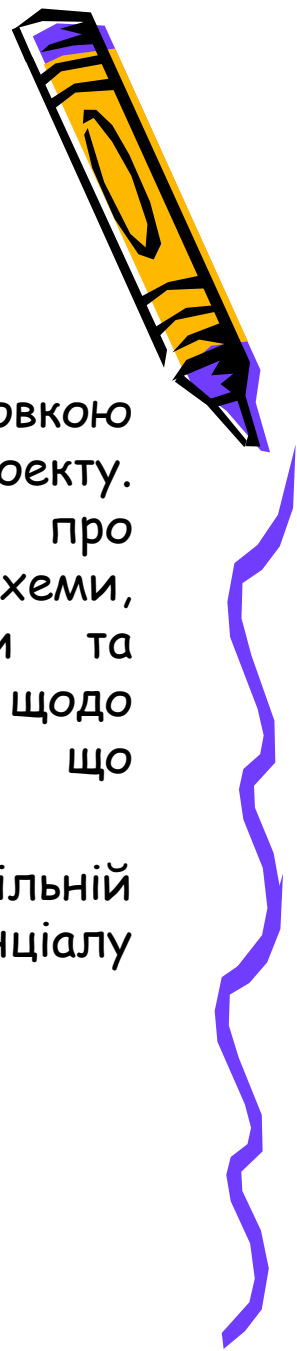
На практичному етапі викладач стимулює проектну діяльність, спрямовує роботу студентів на досягнення результату, консультує студентів щодо аналізу та систематизації інформації, здійснює допомогу в моделюванні результатів екологічного проекту та формулюванні висновків.

Заключний етап проектної діяльності

Заключний етап характеризується підготовкою студентів до презентації екологічного проекту. На цьому етапі студенти звітують про результати своєї діяльності, готуючи схеми, таблиці, діаграми, екологічні карти та презентації, вносять власні пропозиції щодо вирішення екологічних проблем, що досліджувались.

Екологічний проект оформлюється у довільній формі в залежності від творчого потенціалу студентів.

Робота над екологічними проектами має відповідати наступним вимогам:

- наявність значущої в дослідницькому, творчому плані проблеми;
- самостійний характер діяльності виконавців;
- використання дослідницьких методів;
- наявність чітко організованого плану роботи над проектом;
- фіксування проміжних результатів;
- навчальна та практична цінність отриманих результатів.

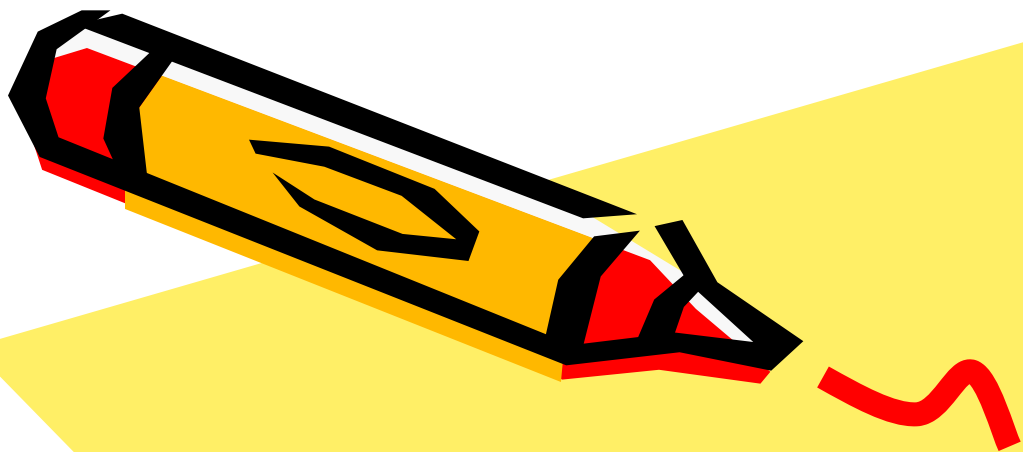

Висновок:

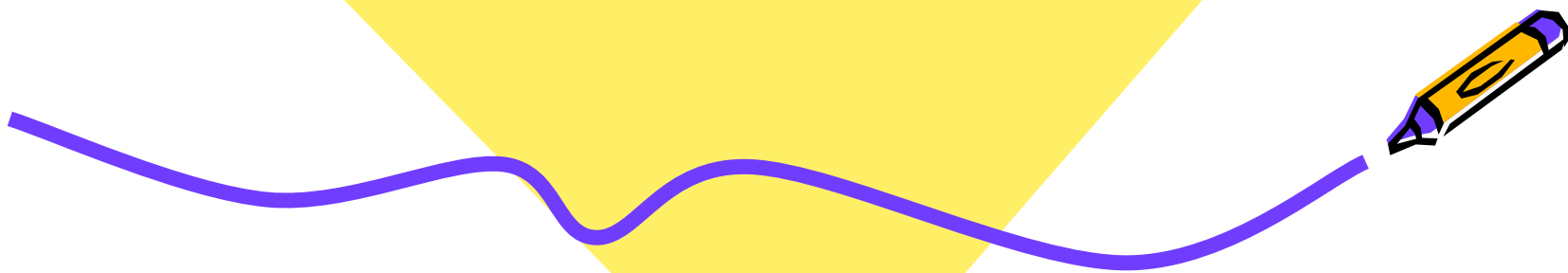
Упровадження методу проектів в навчальний процес як форми організації самостійної роботи студентів розглядається як двоякий процес, цінність якого полягає не лише в кінцевому продукті, а й в русі до кінцевого результату.

У цьому контексті, організація самостійної роботи студентів на основі ідей проектного навчання є визначальною, оскільки сприяє розвитку ініціативи, самостійності, організаторських здібностей, стимулює процес саморозвитку особистості.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Доповідач: Олександр Кириченко

Гурток технічної творчості в сучасних умовах навчання

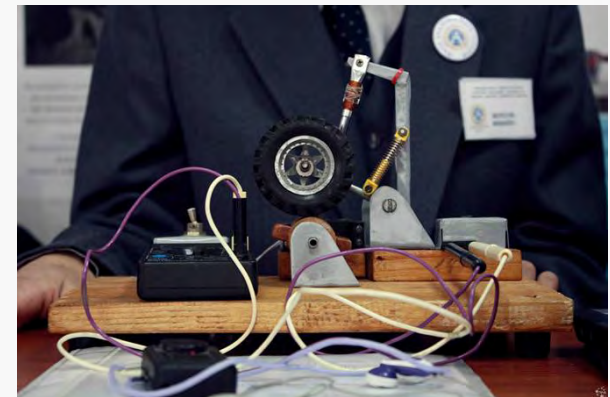
УМОВАХ НАВЧАННЯ

ТВОРЧОСТІ В СУЧАСНІЙ

Технічна творчість -

це вид діяльності молоді, результатом якої є технічний об'єкт, що володіє ознаками корисності і суб'єктивної (для студентів) новизни. Технічна творчість розвиває інтерес до техніки, сприяє формуванню мотивів до навчання і вибраної професії, придбання практичних умінь та розвитку творчих здібностей.

Генріх Альтшуллер:

„ Із усіх проблем нашого часу проблема творчості є найважливішою ”.

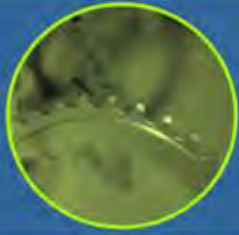

Тенденції

Сучасні темпи, динаміка науково-технічного прогресу надають нового змісту цілям і завданням середньої спеціальної освіти у підготовці фахівця - творчо мислячої особистості, а не просто грамотного і знаючого фахівця

Важливе правило

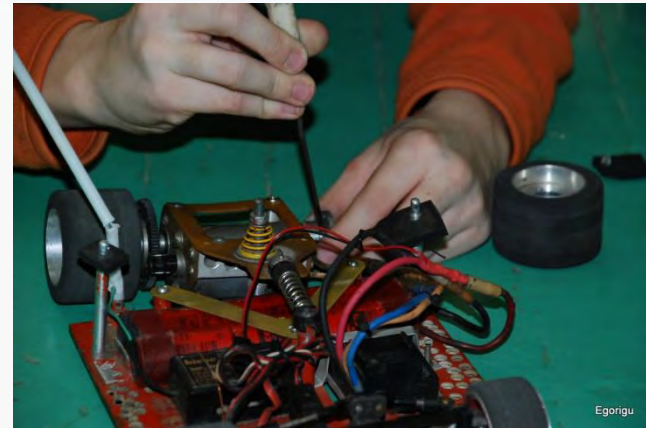
Хороший вчитель творчості повинен бути одночасно і творцем, і організатором творчості, і цінителем його результатів.

Основні напрямки роботи гуртка:

1. Робота над створенням моделей.

2. Широке ознайомлення студентів з історією машинобудування, основами теорії механізмів, а також історією винахідництва та раціоналізації.

У процесі виготовлення моделей вихованці поглиблюють знання, удосконалюють уміння та навички роботи з інструментом та обладнанням, із двигунами й джерелами їх живлення, регулюванням та їх роботою.

Мета навчання студентів творчої праці

- пробудити інтерес, а потім створити і закріпити творче ставлення до професійної діяльності, що виражається, врешті-решт, в активній дослідницькій, раціоналізаторській, а потім і винахідницькій діяльності.

Проблеми освіти в напрямку науково-технічної творчості

1. Практично знищена матеріально-технічна база для заняття технічною творчістю.
2. Відсутність належного методичного забезпечення навчально-виховного процесу.
3. Низька мотивація викладацького складу, через відсутність додаткового фінансування. З цією метою варто відпрацювати механізм, котрий дозволив би збільшити заробітну плату керівникам гуртків.
4. Запровадження стимулів та пільг для студентського винахідництва, ініціювання кроків назустріч юнацькому винахідництву та раціоналізаторству збоку Державного департаменту інтелектуальної власності.

Шляхи відродження

- Технічною творчістю студенти повинні займаються під час проходження практики, при курсовому проектуванні та при підготовці та обговоренні рефератів з різних навчальних питань.
- Об'єднання зусиль викладачів по залученню студентів до творчості.
- Проведення та участь у виставках студентських розробок.
- Моральна і матеріальна зацікавленість у вигляді подяк, грамот, премій і т.д.

Головний елемент технічної творчості

- це відвідування у виставках новітніх технологій та розробок

Результат

Все це сприяє створенню у студентів творчої ініціативи, формує необхідні майбутньому фахівцю навички у роботі.

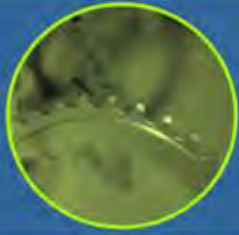
З'являється можливість реалізувати творчий потенціал молоді, втілення сміливих ідей в галузі науки, техніки і технологій, а це - "путівка в життя" для перспективних розробок і неординарних проектів.

Висновок

Роблячи підсумок вищесказаному хочеться вірити, що Україна відродить технічну творчість, не втратить позицій однієї з передових винахідницьких країн, не розірве ланцюг спадкоємності поколінь в галузі винахідництва, створить сучасну стратегію орієнтації на винахідницьку творчість студентської молоді навчальних закладів різних рівнів, яка виведе нашу державу на технологічний рівень провідних країн світу.

Доповідь закінчена

Дякую за увагу!

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
«Ніжинський агротехнічний коледж»

презентація
на тему:

*“Гурток технічної творчості в сучасних
умовах навчання”*

Доповідач: Кубрак Р.Д.

ЗМІСТ

- Завдання та суть технічної творчості.
- Роль технічної творчості в успішному опануванні професії.
- Рівні технічної творчості студентів.
- Форми технічної творчості.
- Розвиток професійних важливих якостей і властивостей особистості студента в процесі технічної творчості.
- Висновки.

Технічна творчість – це ефективний засіб виховання, цілеспрямований процес навчання і розвитку творчих здібностей студентів у результаті створення матеріальних технічних об'єктів з ознаками корисності і новизни.

Результат творчої діяльності студентів ВНЗ – комплекс якостей творчої особистості, розвиток яких можна розглядати як основні **завдання** технічної творчості:

- розумова активність;
- прагнення добувати знання і формувати вміння для виконання практичної роботи;
- самостійність у рішенні поставленої задачі;
- працьовитість;
- винахідливість та ін.

Мета навчання студентів основам творчої праці – це *розбудити* інтерес, а потім *створити* і *закріпити* творче відношення до професійної діяльності, що виражається в активній раціоналізаторській і винахідницькій діяльності.

РЕЗУЛЬТАТОМ ПІЗНАННЯ ОСНОВ ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ Є:

Це у свою чергу
дозволить підвищити
робітнику як
професійну, так і
соціальну активність,
що приведе до
свідомого
підвищення
продуктивності і
якості праці, тобто до
результатів праці, що
є привабливими і для
суспільства, і для
особистості.

*якісно нове уявлення про трудовий
процес*

*сприяння прискоренню професійного
росту*

*побачити у своїй професійній
діяльності роль творця нового –
стати раціоналізатором і
винахідником*

РІВНІ ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ.:

Рівень 1

- Студент може виготовляти виріб по наданій документації з внесенням часткових змін у креслення, схему, спрямованих на удосконалення форми виробу чи раціональне розташування деталей і т.д.

Рівень 2

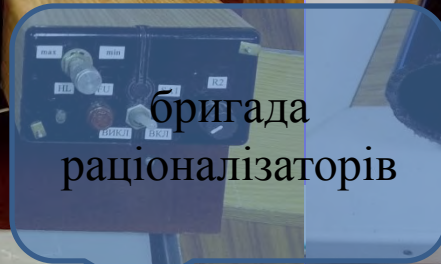
- Студенту посильна самостійна технологічна розробка оригінальної конструкторської ідеї виробу (пред'явленої керівником) і його виготовлення.

Рівень 3

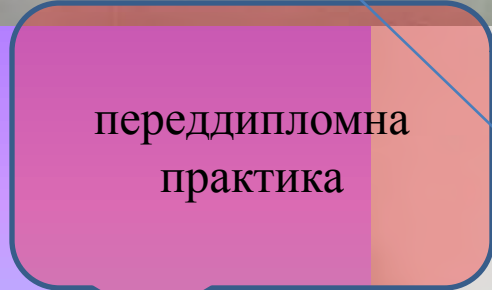
- Студент здатний самостійно обґрунтувати і сформулювати оригінальну конструкторську чи раціоналізаторську ідею виробу, розробити документацію і виготовити виріб.

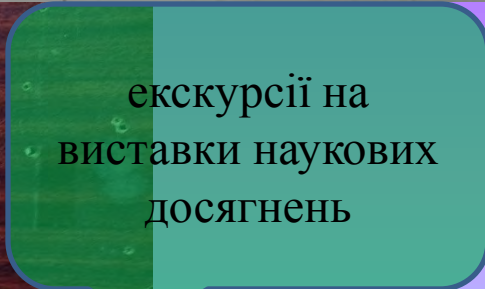
технічний гурток
та творче завдання

бригада
раціоналізаторів

переддипломна
практика

екскурсії на
виставки наукових
досягнень

Форми технічної творчості:

Відомо, що основними мотивами будь-якої діяльності є потреби та інтереси. Професійно важливими є якості особистості, що визначають ефективність професійної діяльності.

- Розрізняють загальні для всіх професій і конкретнопрофесійні професійно важливі якості, які необхідні для успішної діяльності в рамках певної професії.*
- До загальнопрофесійних якостей відносяться такі як: відповідальність, ретельність, сумлінність, працездатність, надійність у роботі, дисциплінованість і ін.*
- До конкретнопрофесійних якостей, наприклад монтажника РЕА, відносяться: уважність, наполегливість, посидючість, акуратність, точність. В інженера-педагога такими якостями є: справедливість, вимогливість, вміння співчувати і доброзичливість, дбайливість, чуйність, чесність і порядність, самовладання і витримка, комунікативність і ін.*

ВИСНОВКИ:

Отже, **технічна творчість** — це свобода вибору, крок у невідоме, це но-визна, здогадка, евристичне прозріння, що викликає натхнення, радість, віру у свої можливості. Технічна творчість розвиває у вихованців відчуття форми, гармонії, композиції, симетрії, розуміння того, що художнє начало присутнє при створенні будь-якого виробу, тобто технічна творчість не-розривно пов'язана з естетичним вихованням, з художньо-конструктор-ською діяльністю.

The background features a complex blue circuit board pattern with glowing yellow lines and a central orange sphere, suggesting a high-tech or digital theme.

ДЯКУЮ

за увагу!!!

Доповідач: Олешко М.І.

ДІАЛОГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

План

- Психологічні аспекти діалогу
- Голос і слух – посередники у встановленні зв'язків між людьми.
- Вплив засобів масової інформації на спілкування між людьми.
- Етика розмови.
- Поза і жестикуляція під час діалогу.
- Що треба вміти і чого уникати в діалозі.
- Особливості діалогу перед широким загалом.

“ЛУЧШЕ СКАЖИ МАЛО, НО
ХОРОШО”

Козьма Прутков

Для успішного ведення діалогу потрібно:

- ◎ володіти технікою мовлення;
- ◎ знати головні технологічні засади стосунків між людьми;
- ◎ найголовніше - мати, що сказати.

При діалозі звернути увагу на:

- ⦿ Чи не вимагаємо ми від інших більше, ніж даємо їм?
- ⦿ Чи допомагаємо людям, коли вони того потребують?
- ⦿ Чи приносить їм користь спілкування зі мною?

Голос і слух – посередники у
встановленні зв'язків між
людьми.

Поза і жестикуляція під час діалогу

Для вирішення завдань,
поставлених нарадою, треба
встановити:

- ⦿ що треба зробити;
- ⦿ хто робитиме;
- ⦿ термін виконання.

Слід пам'ятати, що вступ стосується слухачів, а закінчення – суті проблеми.

Виступ не матиме успіху, якщо не завоюєш симпатії слухачів.

Закінчення виступу, як правило,
складається з двох частин:

- * узагальнення головних думок;
- * обов'язкове підбиття підсумків.

Дякую за увагу

**Метод Case Study:
історія виникнення,
технологія конструювання
та можливості використання
в навчальному процесі**

Романенко Т.В.

Метод case-study
або метод конкретних ситуацій
(від англійського case - випадок, ситуація) –
метод активного проблемно-ситуативного аналізу,
заснований на навчанні шляхом вирішення конкретних
завдань - ситуацій (вирішення кейсів).

Він належить до ***неігрових імітаційних активних***
методів навчання.

Безпосередня мета методу case-study – спільними зусиллями групи студентів проаналізувати ситуацію - case, що виникає при конкретному стану справ, і виробити практичне рішення; закінчення процесу study- оцінка запропонованих алгоритмів і вибір найкращого з них у контексті поставленої проблеми.

Історія виникнення

Метод case-study найбільш широко використовується в навчанні економіки та бізнес-наукам за кордоном.

Вперше він був застосований у навчальному процесі в школі права Гарвардського університету в 1870 році; впровадження цього методу в Гарвардській школі бізнесу почалося в 1920 році.

Перші добірки кейсів були опубліковані в 1925 році в Звітах Гарвардського університету про бізнес.

В даний час співіснують дві класичні школи case-study -
**Гарвардська (американська) і
Манчестерська (європейська).**

В рамках **першої** школи метою методу є навчання
пошуку єдино вірного рішення,
друга - передбачає багатоваріантність вирішення
проблеми.

Американські кейси більше за обсягом (20-25 сторінок
тексту, плюс 8-10 сторінок ілюстрацій),
європейські кейси в 1,5-2 рази коротше.

Так Гарвардська школа бізнесу виділяє майже
90% навчального часу
на розбір конкретних кейсів,
зберігаючи пріоритетне значення методу case-study в
навчанні бізнесу.

Ситуаційне навчання за гарвардської методикою –
це інтенсивний **тренінг слухачів**
з використанням відеоматеріалів, комп'ютерного та
програмного забезпечення.

*Середньостатистичний студент Гарварду
або будь-який інший бізнес-школи
за час свого навчання «опрацьовує» сотні кейсів.*

Проблема ***впровадження методу case-study в практику вищої професійної освіти*** в даний час є – досить актуальною, що зумовлено двома тенденціями:

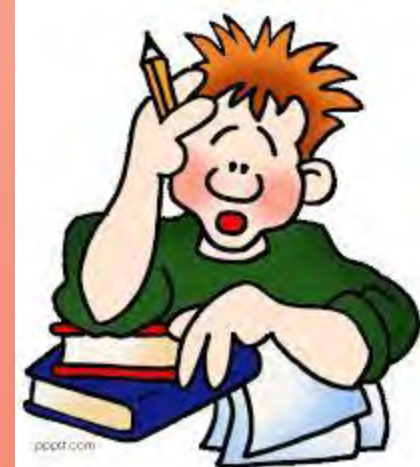
*перша впливає із загальної орієнтації не стільки на отримання конкретних знань, скільки на формування професійної компетентності, умінь і навичок розумової діяльності, умінню переробляти величезні масиви інформації;

*друга впливає з розвитку вимог до якості фахівця, який, окрім задоволення вимог першої тенденції, повинен володіти також здатністю оптимальної поведінки в різних ситуаціях, відрізнятися системністю та ефективністю дій в умовах кризи.

Загальна характеристика методу case-study.

Case-studies-навчальні конкретні ситуації спеціально розробляються на основі фактичного матеріалу з метою подальшого розбору на навчальних заняттях.

В ході розбору ситуацій студенти навчаються вчаться діяти в «команді», проводити аналіз і приймати управлінські рішення.

Ідеї методу case-study (методу ситуаційного навчання) досить прості:

1. Метод призначений для отримання знань з дисциплін, де **немає однозначної відповіді на поставлене питання, а є кілька відповідей, які можуть змагатися за ступенем істинності;**
2. Акцент навчання переноситься **не на оволодіння готовим знанням, а на його вироблення, на співтворчість студента і викладача;**
3. Результатом застосування методу є не тільки знання, але й **навички професійної діяльності.**

У методі case-study долається класичний дефект традиційного навчання, пов'язаний з «сухістю», неемоційністю викладу матеріалу – ***емоцій, творчої конкуренції і навіть боротьби*** в цьому методі так багато, що добре організоване обговорення кейса нагадує ***театральну виставу.***

Метод case-study - інструмент, що дозволяє ***застосувати теоретичні знання до вирішення практичних завдань.***

Метод сприяє розвитку у студентів самостійного мислення, вміння вислуховувати і враховувати альтернативну точку зору, аргументовано висловлювати свою.

За допомогою цього методу студенти мають можливість проявити і удосконалити аналітичні та оціночні навички, навчитися працювати в команді, знаходити найбільш раціональне рішення поставленої проблеми.

Одночасно **метод case-study** виступає і як спосіб мислення викладача, його особлива парадигма, що дозволяє по-іншому думати і діяти, оновлювати свій творчий потенціал.

CASE - приклад, узятий з реального бізнесу, являє собою не просто правдивий опис подій, а єдиний інформаційний комплекс, що дозволяє зрозуміти ситуацію.

Відмітною особливістю методу case-study є **створення проблемної ситуації на основі фактів з реального життя.**

Для того щоб навчальний процес на основі case - технологій був ефективним, необхідні **дві умови:**

- ✓ хороший кейс
- ✓ певна методика його використання в навчальному процесі.

Хороший кейс повинен задовольняти наступним вимогам:

- ✓ відповідати чітко поставленої мети створення;
- ✓ мати відповідний рівень труднощі;
- ✓ ілюструвати декілька аспектів економічного життя;
- ✓ не застарівати дуже швидко;
- ✓ бути актуальним на сьогоднішній день;
- ✓ ілюструвати типові ситуації ;
- ✓ розвивати аналітичне мислення;
- ✓ провокувати дискусію;
- ✓ мати кілька рішень.

Створення кейсу

Спочатку необхідно відповісти на три питання:

1. Для кого і для чого пишеться кейс?
2. Чому повинні навчитися студенти?
3. Які висновки вони з цього зроблять?

Після цього процес створення кейса буде мати вид:

Види кейсів

Як правило, кейс складається з трьох частин:

- допоміжна інформація, необхідна для аналізу кейса;
- опис конкретної ситуації;
- завдання до кейса.

Кейс дає можливість вчителю використовувати його на будь-якій стадії вчення.

Друкований кейс (може містити графіки, таблиці, діаграми, ілюстрації, що робить його більш наочним).

Мультимедіа - кейс (найбільш популярний в останній час, але залежить від технічного оснащення навчального закладу).

Відео кейс (може містити фільм, аудіо і відео матеріали. Його мінус – обмежена можливість багаторазового перегляду → спотворення інформації і помилки).

Використання кейсів

Дії викладача в кейс - технології

- ❖ створення кейса або використання що вже є;
- ❖ розподіл студентів по малих групах (4-6 чоловік);
- ❖ знайомство студентів з ситуацією, системою оцінювання, термінами виконання завдань;
- ❖ організація роботи, визначення доповідачів;
- ❖ робота з кейсом;
- ❖ організація презентації рішень;
- ❖ організація загальної дискусії;
- ❖ узагальнюючий виступ вчителя, його аналіз ситуації;
- ❖ оцінювання студентів викладачем.

Не варто думати, що кейси можуть замінити лекції.

Кейси показують, як на практиці застосовуються економічні теорії; але цінність таких вправ, якщо вони не мають теоретичної «начинки», невелика.

Кейси відрізняються від завдань, що використовуються при проведенні семінарських і практичних занять,

оскільки цілі використання завдань і кейсів в навчанні різні:

Завдання *семінарів* забезпечують матеріал, що дає студентам можливість вивчення та застосування окремих теорій, методів. Вони мають, як правило, одне рішення.

Навчання за допомогою *кейсів* допомагає студентам придбати *широкий набір* різноманітних навичок.

Кейси мають багато рішень і безліч *альтернативних шляхів*, що приводять до нього.

Кейс – метод можливо використовувати і в якості екзаменів та заліків.

Кейс – екзамен (залік)

З попередньою підготовкою

Без попередньої підготовки

Перед заліком студент може отримати кейс-завдання додому, він повинен його проаналізувати і принести екзаменаторові звіт з відповідями на поставлені питання.

Можна запропонувати кейс і прямо на заліку, але тоді він має бути досить коротким і простим, для того, щоб укластися у відведений час.

Стратегічні принципи розвитку методу case-study і впровадження його в освітні програми:

1. Метод case-study необхідно якнайшвидше впровадити в програми підготовки фахівців за сучасними ринковими спеціальностями, в яких домінує ситуаційне знання і ситуаційна діяльність, таким як менеджмент, економіка, соціологія, маркетинг і т.п.
2. Активізувати використання методу case-study в системі додаткової професійної освіти, особливо при реалізації програм професійної перепідготовки.
3. Метод case-study необхідно використовувати в органічній єдності з іншими методами навчання, в тому числі традиційними, що закладають у студентів обов'язкове нормативне знання.
4. Застосування методу case-study повинно бути методично обґрунтоване і забезпечене.

Слід зазначити, що кейси слід розробляти з врахуванням характеристик, що забезпечують ефективність їх використання в навчальних програмах:

- кейс повинен відповідати цілям вчення;
- завдання має бути підібране так, щоб можна було користуватися різними дорогами для пошуку варіантів рішення;
- кейси можуть відрізнятися по рівню узагальненості, по кількості представленої в них інформації, по складності проблеми;
- матеріал кейса слід оновлювати із змінами в реальній практиці.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НІЖИНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ**

**Семінар-практикум “Теорія і практика впровадження
інноваційних технологій в аграрному вищому навчальному
закладі. Організаційні форми реалізації інновацій”
20 січня 2015 року**

**МЕТОД ПРОЕКТІВ: ІСТОРІЯ
ВИНИКНЕННЯ, ТИПОЛОГІЯ
ПРОЕКТІВ,
ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ ПРОЕКТІВ**

Доповідач: к.е.н. Овчарик Зоряна Дем'янівна

Мета:

узагальнення теоретичних основ щодо застосування методу проектів у вищих навчальних закладах.

Завдання:

Розкрити сутність і узагальнити теоретичні аспекти категорії “метод проектів”.

Охарактеризувати типологію проектів

Дослідити історію виникнення методу проектів.

Проаналізувати етапи підготовки проектів

Метод проектів (від лат. *projectus*– висунутий уперед). Він припускає можливість вирішення деякої проблеми і передбачає, з одного боку, необхідність використання різноманітних методів, засобів навчання, а з іншого – інтегрування знань, умінь з різних галузей науки й мистецтва.

Методом завбачено певну сукупність навчально-пізнавальних прийомів, що дозволяють вирішити ту чи іншу проблему шляхом самостійних дій студентів із обов'язковою презентацією чи представленням отриманих результатів, що сприяє використанню дослідницьких, пошукових, проблемних методів, творчих за своєю суттю.

Метод, який розглядається, спрямований на:

**надбання самостійних дослідницьких
умінь студентів;**

**сприяння розвитку творчих здібностей і
логічного мислення;**

**об'єднання знань, отриманих у ході
навчального процесу, й пошук нової,
додаткової, інформації професійного
спрямування;**

**долучення студентів до аналізу й
вирішення певних життєвих ситуацій.**

Метод проектів відомий у світовій педагогіці з кінця ХІХ початку ХХ століття як метод проблем. Він пов'язувався з ідеями гуманістичного спрямування у філософії і освіті, розробленими американським філософом і педагогом Дж. Дьюї, а також його учнем В.Х. Кілпатріком.

Дехто з дослідників пов'язує виникнення методу проектів з ім'ям американського педагога Е. Паркхерста. Він розроблявся з 1919 року у місті Дальтон, і тому був відомий під назвою „Дальтон-план”.

Сучасні дослідники історії педагогіки підкреслюють, що використання „методу проектів” у радянській школі перетворилося на захоплення суто виробничими проблемами в 1920-ті роки і призвело до різкого спаду якості освіти.

Постановою ЦК ВКП (б) від 01.09.1931 року комплексно-проектна система у Радянському Союзі була змінена на класно-урочну.

Демократичні зміни та соціальні запити суспільства, а також вимоги студентів реформувати систему освіти сприяли відродженню методу проектів у західноєвропейських країнах у 60-ті роки ХХ ст.

- тривалість проекту: короткотривалі, середньої тривалості, довготривалі.

Тип проекту визначається за такими типологічними ознаками:

домінуючий у проекті вид діяльності: дослідницька, пошукова, творча, рольова, прикладна (практично-орієнтована) і т. ін.;

- предметно-змістовий напрямок: монопроект (у межах однієї галузі знань); міжпредметний або надпредметний проект:

- характер координування проекту: безпосередній (жорсткий, гнучкий), прихований;

- характер взаємозв'язків (серед учнів одного класу, школи, району, міста, регіону, країни, різних країн світу):

- кількість учасників проекту;

- тривалість проекту: короткотривалі, середньої тривалості, довготривалі.

Типи проектів

дослідницькі (потребують чітко продуманої структури, визначеної мети, актуальності проекту для всіх учасників, соціальної значимості, продуманих методів роботи);

творчі (зазвичай не мають чіткої структури, вона розвивається, підпорядковуючись інтересам учасників проекту, оформлені результати можуть бути у вигляді збірника, сценарію, програми тощо);

ігрові (структура таких проектів залишається відкритою до їхнього закінчення, учасники беруть на себе певні ролі, результати можуть визначатися на початку проекту або ближче до його завершення, високий ступінь творчості);

інформаційні (спрямовані на збір інформації, її аналіз і узагальнення фактів; потребують чіткої структури, можливостей систематичної корекції під час проектної діяльності);

практично орієнтовані (відзначаються чітко визначеним із самого початку результатом діяльності учасників проекту, який зорієнтований на соціальні інтереси самих учасників роботи, потребують продуманої структури, навіть сценарію діяльності учасників із визначенням функції кожного, дуже важливо добре організувати координаційну роботу через обговорення, корекцію спільних дій, презентацію отриманих результатів і можливих способів використання їх на практиці, зовнішню оцінку проекту).

Робота над проектом здійснюється поетапно:

Обґрунтування проекту: формулювання мети й завдання проекту, обґрунтування його соціальної значущості, визначення теми, організація робочих груп, розподіл завдань між учасниками;

Пошуковий: дослідження проблеми й збір інформації (визначення кола джерел і пошук необхідних відомостей, аналіз можливих варіантів вирішення проблеми), вибір оптимального варіанта виконання проектного завдання (генерування ідеї), розроблення плану роботи над проектним завданням, добір матеріалів, вибір форми презентації результатів проекту;

Технологічний: здійснення діяльності кожного учасника проекту згідно із планом роботи над проектним завданням (реалізація проекту), підготовка презентації результатів проекту;

Заключний: проведення презентації (захист проекту), оцінка результатів виконання проекту, колективних і особистих досягнень учасників.

Основними суб'єктами проекту є студенти, які самостійно опановують теоретичний матеріал, добирають приклади, ілюстрації, готують доповідь для презентації свого проекту тощо. Роль викладача є, на перший погляд, другорядною, що дає студентам змогу відчувати себе відносно самостійними й, певною мірою, необмеженими під час роботи над завданням. Проте викладач є керівником, куратором і суддею будь-якого проекту, саме він є консультантом, який відповідає на запитання, що виникають у виконавців проекту під час їх роботи, допомагає добирати довідкову літературу, спрямовує діяльність у необхідне русло.

Робота за методом проектів не базується лише на існуванні певної проблеми (питання) чи її усвідомленні, але й включає в себе процес її розкриття, вирішення, що вимагає чіткого планування дії, наявність гіпотези стосовно вирішення цієї проблеми, чіткий розподіл обов'язків у межах групи проектантів, тобто завдань для кожного учасника за умови безпосередньої взаємодії.

Дякую за увагу.

МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО УЧАСТІ В ОЛІМПІАДАХ ТА ТВОРЧИХ КОНКУРСАХ

Доповідач: Кулик О.А.

викладач ц.к. обслуговування комп'ютерних систем і мереж

Доолімпіадний період

Наприкінці навчального року доцільно орієнтовно визначити студентів, які можуть брати участь в олімпіаді з даного предмету у наступному навчальному році.

Для цього можна використати:

- ▶ спостереження викладача за загальною успішністю та проявами особистісних рис студентів у процесі навчання;
- ▶ психолого-педагогічне тестування, анкетування студентів;
- ▶ індивідуальні бесіди з студентами та їхніми батьками, які можуть визначити ступінь зацікавленості студентів у предметі.

Доолімпіадний період

Визначаючи кандидатури студентів для участі в предметній олімпіаді, викладачу слід звернути особливу увагу на студентів, які:

- ▶ мають високий рівень загальної теоретичної підготовки з предмету та споріднених предметів (хімії, фізики, математики, географії);
- ▶ достатньо ерудовані, мають розвинену мову, великий словниковий запас, уміння формулювати запитання та відповіді на них;
- ▶ мають розвинене логічне мислення, увагу, пам'ять, уяву, елементи творчого підходу до діяльності, оригінальність суджень, схильність до моделювання ситуації та пошуку альтернатив, класифікації та категоризації;
- ▶ мають високий рівень розвитку пізнавальної потреби, зацікавленості у предметі, схильність до діяльності, яка потребує активізації їх здібностей (тому беруться навіть за справи, які поки що їм не під силу), позитивно ставляться до труднощів, отримують задоволення від складних і довгострокових завдань;
- ▶ володіють розвиненою волею, наполегливістю у досягненні поставленої мети, потребою у досконалості, вимогливістю до себе, сформованою індивідуальністю, високим рівнем прагнень;
- ▶ характеризуються нелюбов'ю до готових рішень, відповідей, заданих стандартів.

Доолімпіадний період

Студенти, що відповідають
даним критеріям

Студенти з високим
рівнем загального
інтелекту

Студенти із
звичайним рівнем
загального інтелекту

Студенти із
потенційними
ознаками
обдарованості

Формування теоретичної бази

Студенту, який планує брати участь у предметній олімпіаді, необхідно відпрацювати ряд умінь:

- ▶ формулювати розгорнуті відповіді на запитання, в т.ч. висувати гіпотези та обґрунтовувати їх;
- ▶ розв'язувати задачі підвищеної складності;
- ▶ працювати з тестовими завданнями різних форм;
- ▶ складати план спостереження чи експерименту;
- ▶ працювати з комп'ютером.

Напрямки теоретичної підготовки

Системне повторення базових понять і термінів

Викладач заздалегідь складає список термінів та понять, що відображають зміст навчального матеріалу по рівнях складності

Узагальнюючі лекції

Лекції проводяться після вивчення матеріалу певного розділу і мають на меті розкриття таких закономірностей, що не є очевидними під час розгляду окремих питань

Настановчі бесіди

Викладач роз'яснює студентам правила складання розгорнутих відповідей на запитання, демонструє зразок правильно складеної і оформленої відповіді

Інтеграція знань

Студентам, які готуються до участі в олімпіаді, слід усвідомити, що специфікою визначеного предмету як науки є неосяжні обсяги інформації. Їх неможливо запам'ятати, але можна логічно впорядкувати. Це впорядкування найлегше здійснювати, обравши як “точку відліку” певний методологічний підхід до завдання, що розглядається.

Робота з тестовими завданнями

Форми тестових завдань

репродуктивні завдання - вимагають почного знання тих чи інших фактів, закономірностей тощо

пошукові - вимагають попереднього розмірковування над запитанням чи розв'язування задачі

Рекомендації по роботі з завданнями тесту

серія тестових завдань прочитується і проробляється декілька разів: перший раз опрацьовуються найлегші запитання, потім – складніші, нарешті – найскладніші

прочитавши завдання, його слід обміркувати до ознайомлення з переліком відповідей, сформулювати власну відповідь, після чого співставити її з наведеними варіантами відповідей

якщо власна відповідь відсутня, слід послідовно перевірити відповідність кожного з наведених варіантів відповідей до вимог та умов завдання

кількість відповідей „на здогад” повинна бути мінімальною

Приклад алгоритму

- ▶ Прочитай завдання.
- ▶ Визнач:
 - об'єкт, процес, явище, про яке йдеться у завданні;
 - вимогу (запитання);
 - умову (обмеження);
 - форму відповіді (формат завдання).
- ▶ Спробуй знайти відповідь на запитання самостійно.
- ▶ Послідовно прочитай і проаналізуй кожну відповідь:
 - співстав з вимогою;
 - виключи те, що не відповідає умові.
- ▶ Використовуй:
 - аналіз термінів, понять;
 - схематичні малюнки, записи для чіткішого уявлення ситуації;
 - довіряйся інтуїції (відгадувай, якщо пам'ять чи логіка не спрацьовують).

Етапи проведення олімпіад

1 тур

Внутрішньовузівська
олімпіада

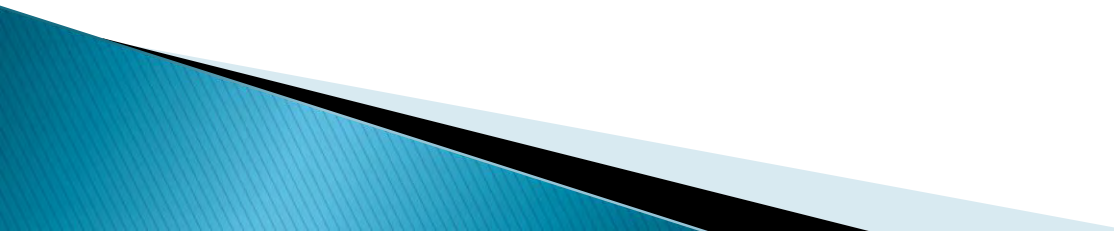
2 тур

Обласна олімпіада

3 тур

Всеукраїнська
олімпіада

Обдарований студент починається
з обдарованого викладача: адже
інтелект загострюється
інтелектом, характер виховується
характером, особистість
формується особистістю

Дякую за увагу

МОДЕЛЬНИЙ ПІДХІД ДО НАВЧАННЯ (на прикладі вивчення навчальної дисципліни «Педагогіка»)

Доповідач –
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін
ВП НУБіТ України «Ніжинський
агротехнічний інститут»;
учитель української мови та літератури
Ніжинського обласного педагогічного ліцею
Чернігівської обласної ради

Бутурлим Тетяна Іванівна

Підходи до організації навчального процесу

Діяльнісний підхід

Синергетичний підхід

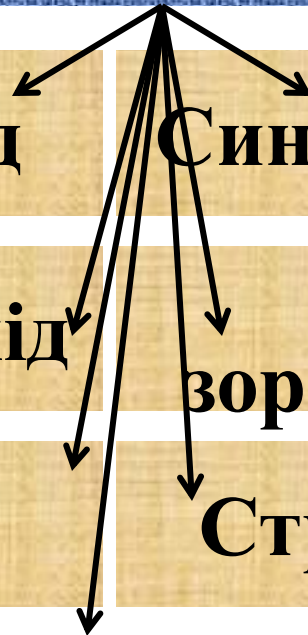
Інтегративний підхід

Особистісно
зорієнтований підхід

Системний підхід

Структурний підхід

Модельний підхід

Модельний підхід у педагогіці

- К. Батароєв;
- Н. Бусленко,
- Р. Буш;
- В. Загвязинський;
- Г. Ільїн;
- Л. Ітельсон;
- М. Кларін;
- Н. Кузьміна;
- Ю. Конаржевський;
- Є. Ланських;
- І. Логвінова;
- І. Мостеллер;
- Г. Суходольський;
- Н. Тализіна,
- Е. Хакімов,
- М. Шишкін
- В. Штофф;
- Г. Щедровицький та ін.

МОДЕЛЮВАННЯ

- ❑ Метод пізнання, що складається з процесу створення, дослідження та використання моделей *(Н. Клокар)*.
- ❑ Імітація основних характеристик досліджуваного об'єкта з допомогою моделі *(Н. Петрова)*.

ЕТАПИ МОДЕЛЮВАННЯ:

- ❑ *створення моделі;*
- ❑ *дослідження моделі;*
- ❑ *формулювання висновків;*
- ❑ *практична перевірка зроблених висновків.*

ОСОБЛИВОСТІ МОДЕЛЮВАННЯ

(А. Ченцов)

- дає можливість вивчати процес здійснення дослідження, елементи та зв'язки між ними;
- процес, представлений у вигляді моделі, полегшує теоретико-практичний аналіз.

*Головна перевага моделювання –
цілісність представлення інформації
(І. Підласий).*

**ПЕДАГОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ -
відтворення педагогічних і психічних
явищ і процесів, характеристик
педагогічних процесів, систем, а також
суб'єктів освіти за допомогою реальних
(фізичних) або ідеальних (логічних,
математичних) моделей.**

(Н. Клокар).

МОДЕЛЬ

(від латинського слова *modulus* - зразок)

≠ методика, технологія, гіпотеза,

абстракція, система, концепція, стиль

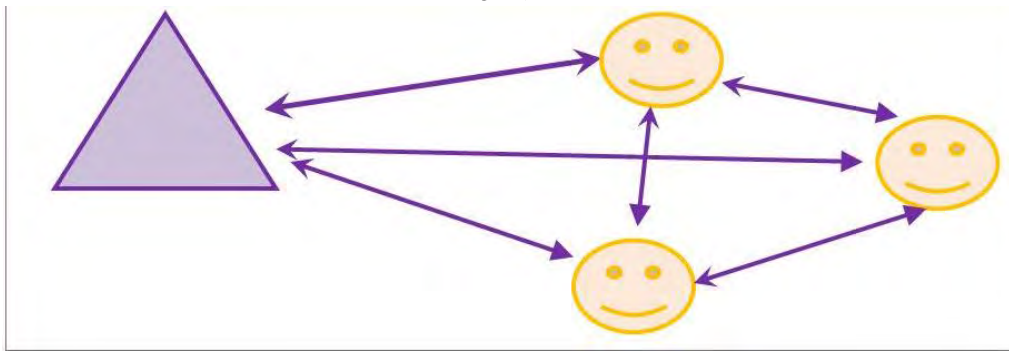
□ мисленнєво представлена чи матеріально реалізована система ідеальних об'єктів, структур, вивчення якої дає нову інформацію про об'єкт *(В. Штофф)*;

□ створена або вибрана суб'єктом система, яка відтворює істотні для цієї мети пізнання сторони (елементи, властивості, відносини, параметри) об'єкта вивчення і через це знаходиться з ним в такому відношенні заміщення і схожості, що дослідження її служить опосередкованим способом отримання знання про цей об'єкт *(К. Батаров)*;

□ матеріальний чи уявний об'єкт, який у процесі дослідження замінює об'єкт-оригінал так, що його безпосереднє вивчення дає нові знання про об'єкт-оригінал *(Н. Клокар)*.

Функції моделі *(І. Новік)*

- ❑ *ілюстративна* – дозволяє наочно уявити об'єкт, що вивчається;
- ❑ *трансляційна* – допомагає транслювати інформацію із однієї сфери (більш дослідженої) в іншу (менш досліджену).

**Модель навчання (*Н. Клокар*) –
систематизований комплекс основних
закономірностей діяльності викладача
й студентів.**

ВИКЛАДАЧ

СТУДЕНТ

Моделювання системи необхідних для студентів знань, умінь, навичок, конструктивних особистісних якостей

Моделювання потреби в удосконаленні знань, умінь, навичок, особистісних якостей

Моделювання навчально-виховної діяльності студентів (під керівництвом викладача, самонавчання/самовиховання)

Моделювання системи дій щодо засвоєння знань, умінь, навичок, розвитку конструктивних особистісних якостей

Моделювання рефлексивної діяльності щодо здійснення навчання та виховання

Моделювання самоконтролю за навчальною успішністю та процесом виховання власного "Я"

**КОМПЕТЕНТНИЙ (-А)
СТУДЕНТ/СТУДЕНТКА, ГАРМОНІЙНО
РОЗВИНЕНА ОСОБИСТІСТЬ**

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ НЕОБХІДНИХ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ЗНАНЬ, УМІНЬ, НАВИЧОК, КОНСТРУКТИВНИХ ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ

Н
А
В
Ч
А
Н
Н
Я

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.

**ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІКИ. ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ.
ВІКОВА ПЕДАГОГІКА. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ВИХОВАННЯ**

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

ТЕОРІЯ ОСВІТИ І НАВЧАННЯ

В
И
Х
О
В
А
Н
Н
Я

комунікабельність

**самостійність, самоорганізація,
самоконтроль**

**організованість,
відповідальність**

**раціональний розподіл вільного
й навчального часу**

компромісність, толерантність

високодуховність

**здатність до самопізнання,
самовдосконалення, самореалізації**

позитивне мислення

конкурентноспроможність

МОДЕЛЮВАННЯ ПОТРЕБИ В УДОСКОНАЛЕННІ ЗНАНЬ, УМІНЬ, НАВИЧОК, ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ

РЕЙТИНГ З НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ

РЕЙТИНГ З ДОДАТКОВОЇ РОБОТИ

РЕЙТИНГ ШТРАФНИЙ

ПІДСУМКОВА АТЕСТАЦІЯ (ЗАЛІК)

КАРТКА УСПІШНОСТІ СТУДЕНТА:

фіксація набраних балів за відвідування лекцій, усні відповіді, доповнення, письмові роботи на практичних заняттях, модульні контрольні роботи, самостійну роботу вдома

ОЦІНОЧНІ КАРТКИ З ПОЗИТИВНИМИ АФІРМАЦІЯМИ

**ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ І ФОРМ
НАВЧАННЯ, ВИХОВАННЯ НА ЛЕКЦІЙНИХ
ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ**

ЦІКАВІ ФАКТИ З ПЕДАГОГІКИ НАВЧАННЯ, ВИХОВАННЯ

**ЗВ'ЯЗОК
ІЗ ЖИТТЯМ**

**ВИКОРИСТАННЯ РОЗДАТКОВОГО
МАТЕРІАЛУ**

МОДЕЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

(ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ВИКЛАДАЧА, САМОНАВЧАННЯ/САМОВИХОВАННЯ)

н
а
в
ч
а
н
н
я

**ЛЕКЦІЯ З ВИКОРИСТАННЯМ НАОЧНОСТІ,
РОЗДАТКОВОГО МАТЕРІАЛУ**

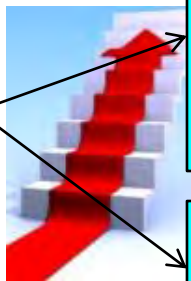
РЕПРОДУКТИВНА Й ЕВРИСТИЧНА БЕСІДА

**САМОСТІЙНА РОБОТА ВДОМА,
НА ПРАКТИЧНОМУ ЗАНЯТТІ**

**ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ
МЕТОДІВ І ФОРМ НАВЧАННЯ:**

“Відповідності”, “Заповнити пропуски”, “Продовжити речення”, “Ключові слова”,
“Педагогічні загадки”, аналіз педагогічних ситуацій, рольові ігри, асоціативні
завдання, творчі завдання.

в
и
х
о
в
а
н
н
я

**ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ
МЕТОДІВ І ФОРМ ВИХОВАННЯ:**

“Емоційне налаштування”, “Продовжити речення”, “Релаксація”, “Позитивна
афірмація”, “Я – твердження”, психологічні тести, аналіз педагогічних ситуацій,
рольові ігри, асоціативні завдання, творчі завдання.

**СКЛАДАННЯ ПРОГРАМИ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ НА
ОСНОВІ УСВІДОМЛЕННЯ ВЛАСНОГО “Я”**

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ДІЙ ЩОДО ЗАСВОЄННЯ ЗНАНЬ, УМІНЬ, НАВИЧОК, РОЗВИТКУ КОНСТРУКТИВНИХ ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ

Н
а
в
ч
а
н
н
я

АКТИВНЕ СЛУХАННЯ, ОСМИСЛЕННЯ
ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ

УЧАСТЬ У БЕСІДАХ РЕПРОДУКТИВНОГО Й
ЕВРИСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ

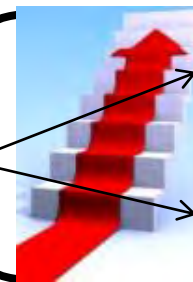
АКТИВНЕ ВКЛЮЧЕННЯ У ВИКОНАННЯ
ІНТЕРАКТИВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

АКТИВНЕ СЛУХАННЯ ДОПОВІДЕЙ ОДНОКУРСНИКІВ

ПІДГОТОВКА ГРУНТОВНИХ Й ОСМИСЛЕНИХ
ДОПОВІДЕЙ В ПОЗАУРОЧНИЙ ЧАС

САМОСТІЙНЕ ВИКОНАННЯ АУДИТОРНИХ І
ДОМАШНІХ ПИСЬМОВИХ ЗАВДАНЬ

В
и
х
о
в
а
н
н
я

АКТИВНЕ ВКЛЮЧЕННЯ У ВИКОНАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ
ВИХОВНИХ ЗАВДАНЬ

ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМАТИЧНОГО Й СВІДОМОГО ПРОЦЕСУ
САМОПІЗНАННЯ, САМОВДОСКОНАЛЕННЯ, САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

МОДЕЛЮВАННЯ РЕФЛЕКСИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ

**РЕФЛЕКСІЯ ГОТОВНОСТІ ДО КОНТАКТУ ЗІ
СТУДЕНТСЬКОЮ АУДИТОРІЄЮ**

**САМОАНАЛІЗ ПІДГОТОВЛЕНИХ І
ПРОВЕДЕНИХ ЛЕКЦІЙ**

**САМОАНАЛІЗ ПІДГОТОВЛЕНИХ І ПРОВЕДЕНИХ
ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ**

САМОАНАЛІЗ РІВНЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

**САМОАНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОБУДОВИ
ВЗАЄМИН ЗІ СТУДЕНТАМИ**

**САМОАНАЛІЗ ВЛАСНОГО ВНЕСКУ У ФОРМУВАННЯ
ЯКОСТЕЙ ГАРМОНІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ
СТУДЕНТА/СТУДЕНТКИ**

МОДЕЛЮВАННЯ САМОАНАЛІЗУ НАВЧАЛЬНОЇ УСПІШНОСТІ ТА ПРОЦЕСУ ВИХОВАННЯ ВЛАСНОГО “Я”

**САМОКОНТРОЛЬ ЗА КІЛЬКІСТЮ НАБРАНИХ БАЛІВ
ПРОТЯГОМ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

**САМОАНАЛІЗ РІВНЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРАКТИЧНИХ
ЗАНЯТЬ, НАПИСАННЯ МОДУЛЬНИХ КОНТРОЛЬНИХ
РОБІТ, ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ**

**САМОАНАЛІЗ ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВЛАСНИХ ЗНАНЬ, УМІНЬ,
НАВИЧОК НА ЛЕКЦІЙНИХ І ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ**

**САМОАНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ.
НАВИЧОК ІЗ ПЕДАГОГІКИ**

**САМОАНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОБУДОВИ
ВЗАЄМИН ІЗ ВИКЛАДАЧЕМ, ОДНОКУРСНИКАМИ**

**САМОАНАЛІЗ РІВНЯ ВИХОВАНOSTІ В ПРОЦЕСІ
ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ПЕДАГОГІКА»**

ВИКЛАДАЧ

СТУДЕНТ

Моделювання системи необхідних для студентів знань, умінь, навичок, конструктивних особистісних якостей

Моделювання потреби в удосконаленні знань, умінь, навичок, особистісних якостей

Моделювання навчально-виховної діяльності студентів (під керівництвом викладача, самонавчання/самовиховання)

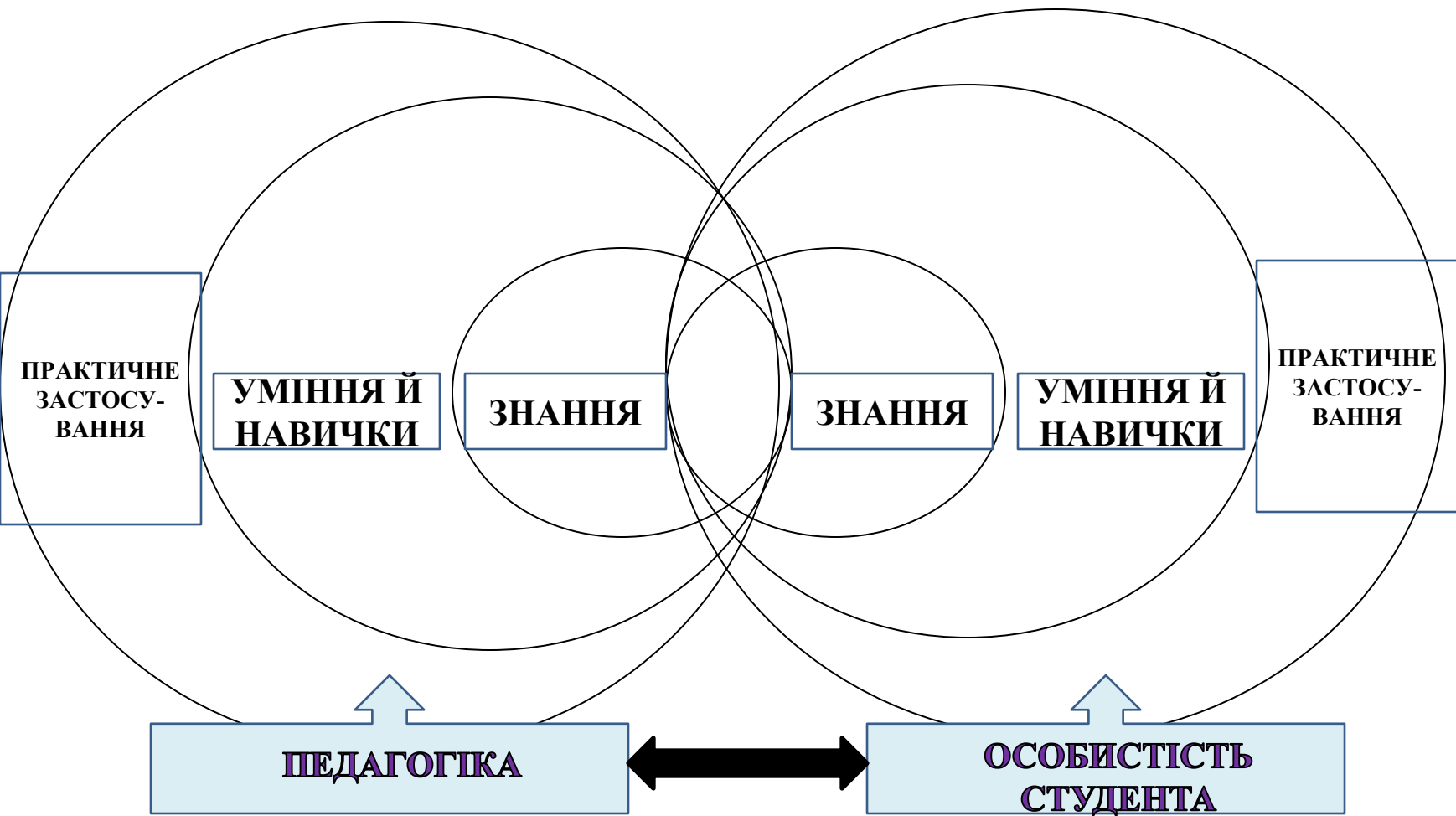
Моделювання системи дій щодо засвоєння знань, умінь, навичок, розвитку конструктивних особистісних якостей

Моделювання рефлексивної діяльності щодо здійснення навчання та виховання

Моделювання самоконтролю за навчальною успішністю та процесом виховання власного "Я"

**КОМПЕТЕНТНИЙ (-А)
СТУДЕНТ/СТУДЕНТКА, ГАРМОНІЙНО
РОЗВИНЕНА ОСОБИСТІСТЬ**

**ПРАКТИЧНЕ
ЗАСТОСУ-
ВАННЯ**

**УМІННЯ Й
НАВИЧКИ**

ЗНАННЯ

ЗНАННЯ

**УМІННЯ Й
НАВИЧКИ**

**ПРАКТИЧНЕ
ЗАСТОСУ-
ВАННЯ**

ПЕДАГОГІКА

**ОСОБИСТІТЬ
СТУДЕНТА**

Знання й розуміння концептуальних основ загальної педагогіки, вікової педагогіки, історії педагогіки, порівняльної педагогіки, народної педагогіки

Уміння застосувати отримані знання з курсу на практиці, структурувати, узагальнювати, самостійно знаходити й аналізувати інформацію, презентувати вивчений матеріал, набуття навичок застосування педагогіки успіху в реальному житті

Використання знань, умінь, навичок у реальному житті

Знання про власне "Я" (свідомість, цінності, мислення, почуття, характер, темперамент, волю, уяву, мотиви, потреби, поведінку тощо)

Здатність до самопізнання, самовдосконалення, самореалізації

Апробація сформованої акмеологічної позиції в реальному житті

Дякую за увагу!

Педагогічне дослідження: види та методи проведення

Є.К. Іванов

Definition

Науково-педагогічне дослідження — процес і результат наукової діяльності, спрямованої на отримання нових знань про закономірності навчання, виховання і освіти, їх структуру і механізми, принципи, зміст і технології.

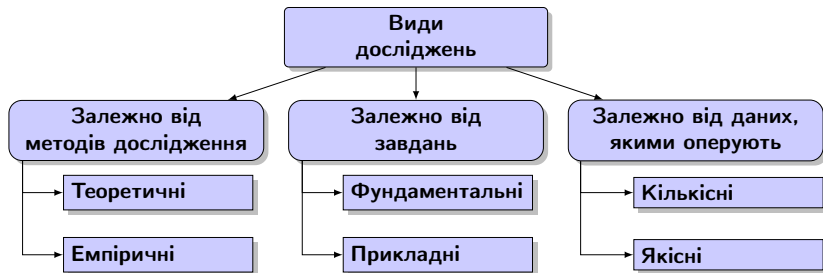
Характерні риси науково педагогічного дослідження:

- Вплив багатьох факторів на розвиток особистості
- Неповторність педагогічних процесів
- Участь у педагогічних процесах людей
- Об'єкти у педагогічному дослідженні не бувають ідентичними

Вимоги щодо отриманих результатів науково-педагогічних досліджень

- суспільна актуальність;
- наукова новизна;
- теоретична і практична значущість;
- наукова об'єктивність і достовірність;
- доступність висновків і рекомендацій для використання їх в інших конкретних наукових дослідженнях або в практичній діяльності;
- визначення умов ефективного застосування отриманих результатів

Види досліджень у педагогіці

Використання теоретичних методів дослідження

- Аналіз та синтез
- Індукція та дедукція
- Узагальнення
- Порівняння
- Абстрагування

Використання емпіричних методів дослідження

- Експертна оцінка
- Спостереження
- Анкетування
- Бесіда

- 1 Присвячуються розв'язанню проблем, наявних у педагогічній теорії
- 2 Пізнаються базисні засади функціонування педагогічних систем чи їх окремих елементів

- 1 Спрямовуються на розв'язання проблем, притаманних педагогічній практиці
- 2 Здійснюється пошук шляхів ефективного використання базисних засад у конкретних педагогічних об'єктах

Кількісні дослідження

- У кількісних дослідженнях мають справу з величинами, що характеризують педагогічні явища і об'єкти.
- Кількісні значення зазначених величин отримують в процесі вимірювання.

- У якісних дослідженнях мають справу з властивостями об'єктів дослідження.
- У такого типу дослідженнях, дослідник шукає зв'язок між обмеженою кількістю характеристик, абстрагуючись від інших.
- Якісне дослідження виконують тоді, коли не можливо провести кількісне дослідження.
- Інколи дослідника більше цікавлять якісні ознаки тієї чи іншої діяльності, ніж кількісна їх сторона.

Definition

Метод наукового пізнання — спосіб добування, виявлення достовірних, переконливих фактів про реальну дійсність, знань про існуючі між явищами зв'язки і залежності, про закономірні тенденції їх розвитку, спосіб узагальнення виявлених знань і їх оцінки.

Основні вимоги:

- об'єктивність
- валідність
- надійність
- точність

Теоретичні методи дають змогу:

- уточнити, розширити і систематизувати наукові факти,
- пояснити, передбачити явища,
- підвищити надійність отриманих результатів,
- перейти від конкретного до абстрактного знання,
- встановити взаємозв'язок між різними поняттями і гіпотезами, виокремити серед них найбільш суттєві і другорядні.

Definition

Абстрагування — метод наукового дослідження, який полягає в уявному виокремленні суттєвих, істотних ознак, аспектів, взаємозв'язків предмета, процесу, явища; уявне виділення найсуттєвіших, основних ознак та властивостей предмета або явища (зв'язків між предметами або явищами); процес пізнавальної діяльності, що полягає в уявному виділенні одних властивостей предметів і нівелюванні інших.

Етапи процесу абстрагування:

- 1 Виділення найбільш важливого в явищах і встановлення незалежності
- 2 Реалізація можливостей абстрагування

Definitions

Аналіз — логічний прийом, метод дослідження, який полягає в тому, що предмет, який вивчається, уявно чи практично розчленовується на складові частини, кожна з яких досліджується окремо.

Синтез — логічний прийом, уявного об'єднання елементів об'єкта в єдине ціле (систему); уявне збирання частин предмета, подрібненого в процесі аналізу; встановлення взаємодії та зв'язків частин і пізнання цього предмета як єдиного цілого; об'єднання раніше виокремлених частин у ціле, в якому суперечності й протилежності послаблюються або знімаються.

Definitions

Дедукція — метод пізнання, заснований на висновках від загального до часткового (особливого); перехід від загального знання про предмети даного класу до одиничного (окремого) знання про окремий предмет класу; один з методів пізнання.

Індукція — метод пізнання, згідно з яким на основі висновків про часткове роблять висновки про загальне; метод пізнання від окремого до загального, коли на основі стійкої повторюваності певної ознаки в окремих явищ приходять до висновку про її належність усьому класу явищ.

Definitions

Порівняння — встановлення подібностей та відмінностей різних предметів та явищ; порівнювати можна лише такі поняття, які відображають пов'язані один з одним предмети і явища, а також порівнювати слід за суттєвими ознаками.

Ідеалізація — процес уявного конструювання понять про об'єктивні процеси та явища.

Definitions

Інтерполяція — застосування встановлених закономірностей протікання педагогічного процесу в межах, в яких вони були встановлені.

Екстраполяція — перенесення встановлених закономірностей протікання педагогічного процесу в межі, поза якими вони були встановлені.

Definitions

Класифікація — поділ сукупності предметів, явищ, їх властивостей на класи і ієрархічно підпорядковані їм підкласи.

Узагальнення — логічний процес переходу від одиничного до загального чи від менш загального до більш загального знання, а також продукт розумової діяльності, форма відображення загальних якостей і властивостей явищ дійсності.

Формалізація — відображення результатів мислення в точних поняттях, що виражаються у формалізованій мові чи знаковій системі.

Definition

Емпіричними методами в педагогіці називаються методи, які забезпечують можливість безпосереднього пізнання педагогічної дійсності.

- спостереження
- вивчення і узагальнення педагогічного досвіду
- вимірювання як метод дослідження
- вивчення документації та результатів педагогічної діяльності
- експеримент
- метод експертної оцінки
- методи опитування
- тестування
- соціометрія

Definition

Спостереження — цілеспрямоване сприйняття якогось педагогічного явища, в процесі якого дослідник отримує конкретний фактичний матеріал. При цьому ведуться записи (протоколи) спостережень. Проводиться по заздалегідь наміченому плану з виділенням конкретних об'єктів спостереження.

Особливостями цього методу є:

- безпосередній зв'язок дослідника з об'єктом спостереження;
- емоційність сприйняття дослідником спостережуваних явищ;
- складність повторного спостереження.

У педагогічних дослідженнях виокремлюють спостереження таких різновидів:

- включене та невключене спостереження;
- відкрите та інкогніто;
- стандартизоване та нестандартизоване;
- польове та лабораторне;
- ситуативне, періодичне та лонгітюдне.

Definition

Педагогічний досвід — це практика навчання, виховання і освіти, тобто організований цілеспрямований педагогічний процес і його результати.

Наукове вивчення і узагальнення педагогічного досвіду спрямоване на:

- виявлення існуючих шляхів вирішення освітніх і виховних завдань;
- визначення проблемних питань, «білих плям» і суперечностей, що виникають у практиці;
- виявлення провідних тенденцій, оригінальних ідей, елементів інноваційного, прогресивного досвіду педагогів, а також характерних недоліків і помилок;
- вивчення доступності та ефективності наукових рекомендацій, які стають надбанням науки і практики.

Definitions

Вимірювання — це пізнавальна процедура, пов'язана з визначенням числового значення деякої величини за допомогою одиниці вимірювання. Вимірювання можливе за наявності таких елементів: об'єкта вимірювання, вимірювальних засобів, методу вимірювання.

Метод експертних оцінок — комплекс логічних і математичних процедур, спрямованих на отримання від фахівців інформації, її аналіз та узагальнення з метою підготовки і вибору раціональних рішень: сутність методу в проведенні експертами аналізу проблеми з якісною або кількісною оцінкою думок і формальною обробкою результатів індивідуальних думок.

Вивчення документації та результатів педагогічної діяльності

Definition

Вивчення продуктів діяльності, в тому числі документів — один із методів педагогічного дослідження, за якого використовують систему прийомів, спрямованих на збір, систематизацію та аналіз продуктів діяльності людини.

Документом називають предмет, спеціально створений людиною і призначений для передачі і зберігання інформації.

Definition

Експеримент — це такий метод вивчення об'єкта, коли дослідник активно і цілеспрямовано впливає на нього шляхом створення штучних умов чи застосування звичайних умов, необхідних для виявлення відповідних властивостей.

Науковий експеримент — це спосіб отримання інформації про кількісні та якісні зміни показників об'єкта внаслідок дії на нього певних керованих і контрольованих чинників (змінних).

Експеримент проводять у таких випадках:

- при необхідності відшукати раніше невідомі властивості певного об'єкту;
- при перевірці правильності теоретичних побудов;
- при демонстрації явища.

Етапи наукового експерименту:

- 1 підготовчий (розробка методологічного і методичного розділів програми експерименту, формування належних умов для проведення дослідів);
- 2 реалізаційний етап (наочно-практична діяльність експериментатора й обстежуваних — випробування, спостереження, контроль, вимірювання змінних, управління експериментом тощо);
- 3 етап аналізу й узагальнення результатів (перетворення експериментального факту дійсності, отриманого на попередньому етапі, у факт науки).

Definitions

Бесіда — самостійний чи додатковий метод дослідження, що застосовується з метою отримання необхідної інформації чи роз'яснення того, що не було достатньо зрозумілим при спостереженні. Бесіда проводиться за заздалегідь наміченим планом з виділенням питань, що потребують вияснення. Бесіда ведеться вільно, без записування відповідей співрозмовника.

Інтерв'ю — метод збору інформації у процесі усного безпосереднього спілкування. Передбачає реєстрацію і аналіз відповідей на запитання, а також вивчення особливостей невербальної поведінки опитуваних. Інтерв'ювання має чітко визначену мету, передбачає попереднє планування дій щодо збору інформації та змісту одержаних даних.

Анкетування — проведення опитування у письмовій формі з допомогою попередньо підготовлених бланків.

Definition

Тестування — це стандартизоване вимірювання індивідуальних відмінностей, властивостей, явищ. Тест включає стандартизовані запитання та завдання, що мають певну шкалу значень.

Процес тестування може поділятися на певні етапи:

- 1 вибір тесту (визначається метою дослідження; залежить від достовірності та надійності тесту);
- 2 проведення тестування (визначається інструкцією до тесту);
- 3 інтерпретація результатів (обумовлюється системою теоретичного обґрунтування предмету дослідження).

Залежно від сфери досліджень К. Інгенкамп розрізняє такі види тестів:

- 1 Тести досягнень.
 - 1 Тести розвитку.
 - 2 Тести інтелекту.
 - 3 Тести загальної результативності.
 - 4 Тести навчальної успішності.
 - 5 Спеціальні тести, які визначають професійну придатність та функціональні можливості.
- 2 Психометричні особистісні тести.
 - 1 Особистісні структурні тести.
 - 2 Тести на інтереси та установки.
 - 3 Клінічні тести.

Соціометрична техніка застосовується для діагностики міжособових і міжгрупових відносин з метою їх зміни, поліпшення і вдосконалення.

За допомогою соціометрії можна вивчати типологію соціальної поведінки людей в умовах групової діяльності, визначати соціально-психологічну сумісність членів конкретних груп.

Соціометрична процедура може мати на меті:

- дослідження міри згуртованості-дифузності в групі;
- виявлення «соціометричних позицій», тобто співвідносного авторитету членів групи за ознаками симпатії-антипатії, де на крайніх полюсах виявляються «лідери» групи і «відторгнуті»;
- виявлення внутрішньогрупових підсистем, згуртованих утворень, на чолі яких можуть бути свої неформальні лідери.

- Лузан П.Г. Основи науково-педагогічних досліджень: навчальний посібник / П.Г. Лузан, І.В. Сопівник, С.В. Виговська. – К.: ДАКККіМ, 2008. – 248 с.
- Фіцула М.М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищ. пед. закладів освіти / М.М. Фіцула. – К.: Академвидав, 2000. – 528 с.

У 1990 році
психотерапію визнано
самостійною науковою дисципліною,
практика в якій являє собою
незалежну та вільну професію.

Страсбурзька Декларація з Психотерапії
21 жовтня 1990р.,
Європейська Асоціація Психотерапії

<http://www.europsyche.org>

Страсбурзька Декларація з Психотерапії

- 1.1. Психотерапія є **незалежною науковою дисципліною**, практична діяльність в якій являє собою незалежну та вільну професію.
- 1.2. Психотерапевтична освіта здійснюється на високому кваліфікаційному та науковому рівні.
- 1.3. Гарантується та забезпечується **різноманіття методів психотерапії**.
- 1.4. В психотерапевтичному процесі освіта здійснюється в повному обсязі і передбачає **теорію, власний досвід, практичну діяльність під супервізією**. Набуваються необхідні знання подальших психотерапевтичних процесів.
- 1.5. Доступ до освіти надається спеціалістам, які мають попередню підготовку в різноманітних галузях **гуманітарних та суспільних наук**.

Страсбург
21 жовтня 1990 року

ПСИХОТЕРАПІЯ

– це нова наука про людину
та її **суб'єктивний світ**,

її здібності розвиватись, навчатись
та досягати **нового** у своєму житті.

«ПСИХО» - душа

«ТЕРАПІЯ» - догляд, лікування,
дбайливе плекання

Філософія
Етика, Релігія

Психотерапія

Психологія

Психіатрія

Психотерапія

Психологія

Психотерапія

The diagram consists of two overlapping circles. The left circle is labeled 'Психологія' and the right circle is labeled 'Психотерапія'. An arrow points from the left circle towards the right, with the text 'Об'єктивно пояснює психічні феномени' written above it.

Психологія

Об'єктивно пояснює психічні феномени

The diagram consists of two overlapping circles on a dark blue background. The left circle is labeled 'Психологія' in white text. The right circle is labeled 'Психотерапія' in yellow text. Two horizontal arrows point to the right from the overlapping area. The top arrow is yellow and points to the text 'Розуміє суб'єктивний світ людини'. The bottom arrow is white and points to the text 'Об'єктивно пояснює психічні феномени'.

Психотерапія

Розуміє суб'єктивний світ людини

Психологія

Об'єктивно пояснює психічні феномени

Психотерапія

Психіатрія

Психотерапія

The diagram consists of two overlapping circles. The left circle is labeled 'Психотерапія' (Psychotherapy) in yellow text. The right circle is labeled 'Психіатрія' (Psychiatry) in white text. The overlapping area is the intersection of the two circles. An arrow points from the text 'Шукає хворе у здоровому' (Looks for the sick in the healthy) to the right side of the diagram.

”Шукає хворе
у здоровому”

Психіатрія

Філософія
Етика, Релігія

Психотерапія

Філософія
Етика, Релігія

The diagram features two overlapping white circles on a dark blue background. The top circle contains the text 'Філософія' and 'Етика, Релігія'. The bottom circle contains the text 'Психотерапія'. A white arrow points from the right side of the top circle towards a text box on the right.

У центрі Всесвіту
Бог / Абсолют / Закон / Природа.
Людина часто на периферії.

Психотерапія

Філософія
Етика, Релігія

У центрі Всесвіту
Бог / Абсолют / Закон / Природа.
Людина часто на периферії.

Психотерапія

У центрі людського життя
сама людина
та її суб'єктивний світ.

Позитивна психотерапія

*“Щасливий не той,
хто не має проблем.*

*Щасливий той,
хто вміє їх вирішувати”*

Носсрат Пезешкіан

positum

- «даний»
- «фактичний»
- «наявний»
- «той, що має місце»

POSITUM

- Проблеми – це частина життя. Але лише частина.
- Інша частина – це наші здібності (scaracity) та можливості (ability)

■ Позитивна психотерапія

– новітній напрямок сучасної гуманістичної психотерапії з психодинамічними, когнітивними та поведінковими складовими, що спрямований на розвиток наявних (актуальних) і базових здібностей особистості та гармонізацію її життя.

- Позитивна психотерапія входить **до перших 7-ми методів психотерапії** офіційно (професійно і науково) визнаних **Європейською Асоціацією Психотерапії.**

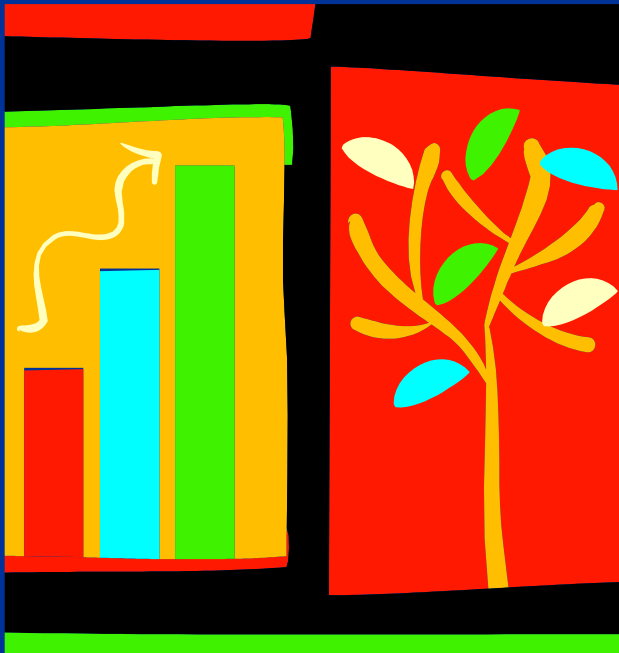
Позитивна психотерапія у Світі, Європі та Україні

- Метод Позитивної психотерапії заснований у **1968 році Носсратом Пезешкіаном**, німецьким вченим, вихідцем з Персії.
- За час свого становлення та розвитку, метод було представлено у **понад 60 країнах світу**.
- На цей час існує близько **40 регіональних центрів** (в Європі, Азії, Африці, Південній та Північній Америці) та ряд національних спільнот (в Німеччині, Росії, Болгарії, Болівії, Австрії), що розвивають та адаптують метод Позитивної психотерапії.
- У Вісбадені (Німеччина) діє **Міжнародний Центр Позитивної Психотерапії (ICPP)**, який є членом Всесвітньої Ради психотерапії (WCP) та Європейської Асоціації Психотерапії (EAP).
- Книги Н.Пезешкіана переведено більш ніж на **20 мов світу**. Журнали з позитивної психотерапії видаються у Німеччині, Росії та Болгарії.
- На даний час захищено 2 докторські та ряд кандидатських дисертацій, присвячених Позитивній психотерапії.

Позитивна
психотерапія
в Україні
розвивається,
починаючи
з 1992 року.

**“Щоб дістатися джерела,
Треба плити проти течії”**
Носсрат Пезешкіан

Сьогодні в Україні проходить
навчальні програми
з основ консультування,
базових курсів,
Майстер-курсів,
коучингу здоров'я та ін.

Сьогодні освітні програми
з Позитивної психотерапії
здійснюються

в багатьох містах:

Черкасах,
Києві,
Дніпропетровську,
Одесі,
Миколаєві,
Івано-Франківську,
Тернополі,
та Ніжині та ін.

Група Одеса

5-й Міжнародний Тренінг-семінар з Позитивної психотерапії було організовано в Україні

Одеса
Вересень 2004

2005. Romania. Felix-SPA.

The 6-th Training Seminar of PP

Делегація українських фахівців з Позитивної психотерапії у 2005 році взяла участь у 6-му Міжнародному тренінг-семінарі (Румунія).

25-28 August, 2006, Wiesbaden, Germany

**Члени Інституту
Позитивної
психотерапії
на 7-му
Міжнародному
тренінг-семінарі
(Німеччина)**

**I Всеукраїнська Конференція з Позитивної психотерапії,
Сан. «Світанок», 30 червня – 2 липня 2006 року**

**First All Ukrainian Conference for PP
(30.06 - 2.07 / 2006, Cherkasy)**

5 Міжнародний Конгрес Туреччина

Позитивна психотерапія –
- це **мéта-підхід**,
який спрямований на..

- ... **психологічну допомогу**
(психотерапевтичний аспект);
- ... **виховання** (педагогічний аспект);
- ... **навчання дорослих** (андрагогічний аспект);
- ... **соціальну роботу та профілактику**
(соціальний аспект);
- ... **розвиток між-культурної свідомості**
(крос-культурний аспект);
- ... **взаємодію та інтеграцію різних наукових напрямків** (інтер-дисциплінарний аспект).

***“Якщо хочеш мати те, що ніколи не мав,
Почни робити те, що ніколи не робив.”
Носсрат Пезешкіан***

Також метод Позитивної психотерапії
успішно прикладається у сферах
**управління персоналом,
клієнтінгу та коучінгу.**

*“Щасливий не той, хто не має проблем.
Щасливий той, хто вміє їх вирішувати”
Носсрат Пезешкіан*

Позитивна психотерапія є ефективним методом **стрес-менеджменту** та успішно використовується **у копінг-навчанні** (розвиток навичок подолання кризових життєвих ситуацій)

Позитивна психотерапія
прикладається
в соціальній роботі.

У співпраці з Молодіжним центром “Псі-Поліс”
10-й рік поспіль організовується
Всеукраїнський табір особистісного розвитку “Псі-Зон”

Сьогодні в Україні метод Позитивної психотерапії розвивається завдяки діяльності наступних організацій:

1. **Українська Спілка Психотерапевтів** (секція Позитивної психотерапії) – колективний член ЄАП.

2. **Український Інститут Позитивної крос-культурної психотерапії та менеджменту**

*“Хто думає на рік вперед – вирощує овочі.
Хто думає вперед на десять років – садить дерева.
Хто думає вперед на століття – навчає людей.”*
Носсрат Пезешкіан

**Український Інститут
Позитивної крос-культурної
Психотерапії та менеджменту**
є офіційним провайдером методу
Позитивної психотерапії в Україні

м. Черкаси 8-096-230-240-0, 8-0472-38-34-30,
e-mail: positum_ukraine@yahoo.com

Навчальні програми з Позитивної психотерапії в Україні

Психотерапевтична спеціалізація

Інтер-дисциплінарне прикладення методу

Підготовка тренерів

Євро-курс

Майстер-курс з Позитивної психотерапії

Позитивна психотерапія в менеджменті та бізнесі

Позитивна психотерапія в соціальній роботі та освіті

Базовий курс з Позитивної психотерапії

**Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і
природокористування України**

«Ніжинський агротехнічний коледж»

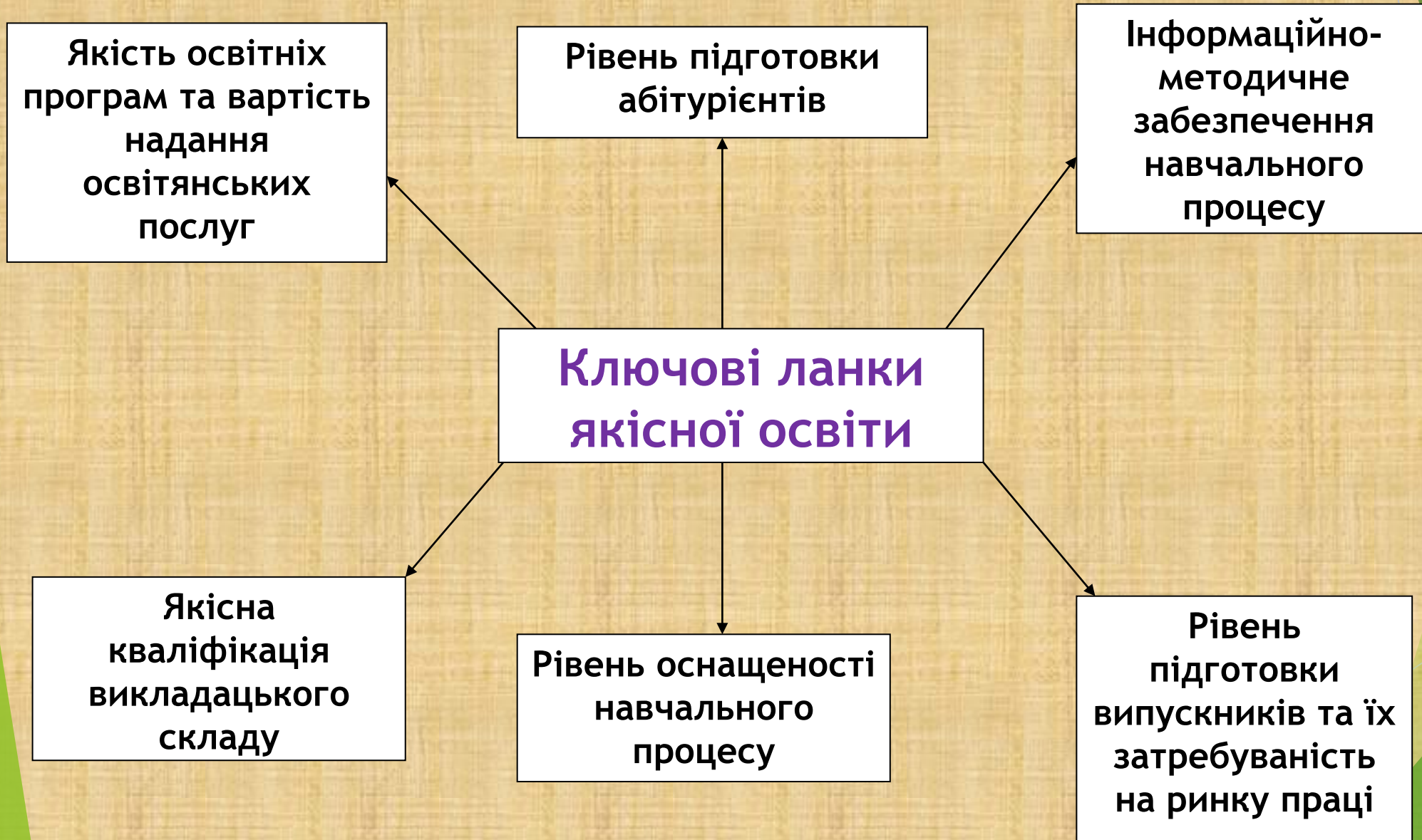
ПРО ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

**Доповідач: в.о. завідувача відділення технічно-енергетичних
систем та засобів автоматизації Шеїн Т.В.**

Якість освіти - крок до європейської інтеграції

Забезпечення якості освіти є однією з головних умов мобільності, сумісності та привабливості системи вищої освіти будь-якої країни, головною складовою престижу вищого навчального закладу.

Завдання забезпечення якості вищої освіти є багатоплановим і включає наявність необхідних ресурсів (кадрових, фінансових, матеріальних, інформаційних, наукових, навчально-методичних тощо), організацію навчального процесу, яка найбільш адекватно відповідає сучасним тенденціям розвитку національної та світової економіки та освіти, контроль освітньої діяльності ВНЗ та якості підготовки фахівців на всіх етапах навчання та на всіх рівнях (рівні ВНЗ, державному рівні, міжнародному (європейському) рівні).

Основними завданнями в освітній сфері є:

- ▶ повне використання ліцензованих обсягів;
- ▶ продовження реалізації ступеневої освіти через створення неперервної системи відбору і підготовки студентів за схемою «кваліфікований робітник - молодший спеціаліст - бакалавр»;
- ▶ забезпечення процесу навчання новітнім лабораторним обладнанням та матеріалами;
- ▶ участь педагогічних працівників у розробленні та впровадженні державних стандартів змісту освіти, національної системи кваліфікацій;
- ▶ розвиток матеріально-технічної бази в напрямі впровадження новітнього програмного забезпечення, удосконалення практики розроблення та реалізації електронних навчальних курсів з використанням платформи Moodle та обладнання аудиторій для проведення дистанційних лекцій і телеконференцій;
- ▶ забезпечення вільного доступу до світових освітніх та наукових ресурсів через мережу Інтернет в усіх приміщеннях навчального закладу;
- ▶ впровадження у навчальний процес та діяльність бібліотеки сучасних інформаційних і комп'ютерних технологій.

Шляхи підвищення якості освітніх послуг

- ▶ Удосконалення навчально-методичного забезпечення навчального процесу через застосування сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій.
- ▶ Підвищення якості змісту підручників, посібників, методичних рекомендацій, виданих викладачами.
- ▶ Збільшення кількості електронних навчальних курсів дисциплін, розміщених на платформі Moodle.
- ▶ Удосконалення практики підготовки, перепідготовки й атестації педагогічних працівників.
- ▶ Участь педагогічних працівників в роботі експертних комісій МОН України з ліцензування та акредитації відповідних спеціальностей.
- ▶ Удосконалення внутрішньої системи забезпечення контролю якості навчального процесу, що включає дотримання галузевих стандартів, акредитацію спеціальностей, державну атестацію випускників, участь у державних рейтингах.
- ▶ Постійне підвищення якості навчального процесу за фахово-професійним та інформаційно-телекомунікаційним напрямками.
- ▶ Забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у здобувачів вищої освіти та в працях педагогічних працівників.

Програма заходів із забезпечення якості освіти у Ніжинському агротехнічному коледжі

- 1. Заходи, спрямовані на вдосконалення навчальних програм**
- 2. Заходи, спрямовані на підвищення кваліфікації педагогічних працівників і забезпечення їх вмотивованості до розвитку культури якості**
- 3. Заходи, спрямовані на вдосконалення методів викладання і підвищення рівня об'єктивності оцінювання**
- 4. Політика Коледжу щодо формування контингенту студентів**
- 5. Встановлення зворотних зв'язків між учасниками навчального процесу**
- 6. Самооцінка ефективності діяльності із забезпечення якості**

«Проблеми слід вирішувати послідовно – немає сенсу вивчати проблеми ефективності програми підготовки, поки є сумніви щодо рівня наданих знань»

I. Заходи, спрямовані на вдосконалення навчальних програм:

I.1. Запровадження орієнтованих на студента навчальних планів підготовки:

- ✓ *Узгодження навчальних планів Коледж-Університет(Інститут) з метою мінімізації академічної різниці;*
- ✓ *Запровадження курсів поглибленого вивчення дисциплін професійного циклу для випускників аграрних ліцеїв;*
- ✓ *Навчання студентів в літньому семестрі;*
- ✓ *Проведення творчих конкурсів серед студентів аграрних ліцеїв.*

I.2. Підвищення якості підготовки навчально-методичного забезпечення навчальних дисциплін та його доступності (наявність матеріалів на інформаційному порталі, в тому числі виданих педагогічними працівниками)

I.3. Якісна практична підготовка студентів

I.4. Підвищення кваліфікації викладачів (стажування в НУБіП України, провідних господарствах країни та за кордоном, впровадження атестації керівних посад).

НАВЧАЛЬНО - МЕТОДИЧНА ТА НАУКОВА РОБОТА

Показники \ Роки	2011	2012	2013	2014	2015 план
Підручники, навчальні посібники (з грифом МОНМС або МАП), шт.	1	1	1	0	1
Посібники та методичні розробки за рекомендацією НМЦ, шт.	1	1	5	3+3	10
Наукові статті, шт.	59	23	65	53	60
Тези доповідей, шт.	27	47	19	23	26
Навчальні посібники, шт.	13	11	19	8	11
Методичні розробки, шт.	55	69	44	69	74
Монографії, шт.	-	1	2	1	1
Патенти, шт.	-	-	3	0	1

«Викладачі – це найважливіший навчальний ресурс, доступний для більшості студентів. Компетентність викладачів є ключовим чинником, який визначає потенціал ВНЗ із забезпечення якості освіти.»

Культура якості освіти не може бути «нав'язана зверху», будь-які заходи щодо забезпечення якості освіти без ефективної участі викладачів безперспективні»

II. Заходи, спрямовані на підвищення кваліфікації педагогічних працівників і забезпечення їх вмотивованості до розвитку культури якості

II.1. Процедури відбору та призначення на посаду педагогічних працівників

II.2. Заходи, спрямовані на вдосконалення фахової майстерності педагогічних працівників (сучасний рівень знань викладача, запровадження спільних навчально-методичних семінарів для обміну передовим педагогічним досвідом, видання спільних друків з НПП інституту та університету)

Склад та характеристика циклових комісій

№ з/п	Назва циклової комісії	Голова циклової комісії	Кількість осіб	Вищої категорії та з науковими ступенями/%	Педагогічні звання
1	Загальнотехнічних дисциплін	викладач вищої категорії, старший викладач, відмінник освіти України Приходько С.П.	7	3/43	3
2	Технічного сервісу та експлуатації машин і обладнання	викладач першої категорії Кириченко О.М.	6	1/17	1
3	Загальноосвітніх дисциплін	викладач вищої категорії Новіков М.Г.	10	4/40	1
4	Соціально-гуманітарних дисциплін	викладач вищої категорії Шевченко В.Г.	12	7/58	4
5	Спеціальних економічних дисциплін	викладач першої категорії Романенко Т.В.	9	1/11	-
6	Обслуговування та ремонт електротехнічних установок і систем автоматизації АПВ	викладач вищої категорії Соломко Н.О.	10	2/20	1
7	Обслуговування комп'ютерних систем і мереж	викладач вищої категорії Кулик О.А.	11	3/27	2
8	Фізичного виховання	Викладач вищої категорії Чередник С.А.	6	3/50	3
9	Організації перевезень і управління на автотранспорті	викладач вищої категорії Горбач В.І.	5	4/80	2
10	Практичного навчання	викладач вищої категорії Мошко В.В.	6	1/17	-
ВСЬОГО			82 (штатних 53)	29/35	17

«Сукупність методів викладання повинна оптимально забезпечувати досягнення запланованих результатів навчання і залежить від форм навчання, рівня і профілю програм підготовки.»

Центральним вектором процесів викладання і навчання є оцінювання. Оцінювання студентів передбачає послідовне використання задекларованих критеріїв, правил і процедур.

Студенти мають бути чітко поінформовані про те, які критерії будуть використані при оцінюванні їхньої успішності»

III. Заходи, спрямовані на вдосконалення методів викладання і підвищення рівня об'єктивності оцінювання

III.1. Заходи, спрямовані на вдосконалення процесів викладання і навчання

III.2. Заходи, спрямовані на підвищення рівня об'єктивності оцінювання

III.3. Заходи, спрямовані на забезпечення об'єктивності при присвоєнні кваліфікації

«Стратегія розвитку вищих навчальних закладів має враховувати швидку експансію вищої освіти і зростаючу конкуренцію.»

Якість підготовки в Коледжі залежить від підготовленості вступників до навчання на відповідному рівні»

IV. Політика Коледжу щодо формування контингенту студентів

IV.1. Якісна профорієнтаційна діяльність

IV.2. Формування умов доступу до освіти

IV.3. Планування прийому на навчання

IV.4. Заходи, спрямовані на адаптацію студентів першого курсу до навчального процесу у Коледжі

«Здійснення будь-яких заходів повинно відбуватися з урахуванням позицій усіх учасників.

«Як примусити їх працювати разом?»

V. Встановлення зворотних зв'язків між учасниками навчального процесу

Лідерська роль керівництва значною мірою залежить від вміння узгодити суперечливі інтереси учасників навчального процесу зі стратегією розвитку ВНЗ і знайти найбільш прийнятні рішення, що неможливо без існування відповідних інструментів зворотного зв'язку.

Такими інструментами є, у першу чергу, регулярні загальні і тематичні **соціологічні опитування**, які дозволяють отримати максимально об'єктивну оцінку суб'єктивного бачення учасниками стану справ у Коледжі, розуміння/ нерозуміння ними конкретних рішень і дій тощо. Наявність довіри до результатів анкетування, сприйняття педагогічними працівниками їх важливості для вдосконалення діяльності, формування у студентів відчуття причетності до забезпечення якості навчального процесу, є надзвичайно важливим для формування і підтримки взаємних партнерських стосунків.

«Одним із ключових факторів успіху системи внутрішнього забезпечення якості освіти є добре організовані збір та аналіз даних»

VI. Самооцінка ефективності діяльності із забезпечення якості

VI.1. Здійснення внутрішнього контролю якості знань шляхом проведення директорських контрольних робіт.

VI.2. Участь навчального закладу у державних рейтингах.

VI.3. Перевірка якості викладання навчальних дисциплін.

VI.4. Постійне оновлення тематики дипломних та курсових проектів відповідно до завдань аграрного сектора, створення бази даних дипломних проектів для забезпечення ефективної системи запобігання і виявлення академічного плагіату у здобувачів вищої освіти.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

«Стан інформаційної та комунікаційної бази коледжу»

Підготував голова циклової
комісії соціально-гуманітарних
дисциплін
Шевченко В.Г.

Курси з підготовки до вступу до вищих навчальних закладів та до зовнішнього незалежного оцінювання

Адміністратор пт, 31/10/2014 - 10:52

Навчальний заклад проводить набір СЛУХАЧІВ на курси з підготовки до вступу до вищих навчальних закладів та до зовнішнього незалежного оцінювання на основі базової, повної загальної середньої або професійної освіти

КОЛЕДЖ ▾

НОВИНИ ▾

АБІТУРІЕНТУ ▾

ВІДДІЛЕННЯ ▾

СТУДЕНТУ ▾

ІНСТИТУТ

[Главная](#) » [Відділення](#)

ВІДДІЛЕННЯ

root nn, 01/09/2014 - 09:00

ТЕХНІЧНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМ ТА ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ

Підготовка фахівців за ОКР "Молодший спеціаліст" галузі: "Монтаж, обслуговування засобів і систем автоматизації технологічного виробництва", "Експлуатація та ремонт машин і обладнання агропромислового виробництва", "Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в агропромисловому комплексі".

Тел.: (04631) 2-45-37

Електронна пошта: cnati@ukr.net

ЕКОНОМІКИ, ЛОГІСТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Підготовка фахівців за ОКР "Молодший спеціаліст" галузі: "Бухгалтерський облік", "Обслуговування комп'ютерних систем і мереж", "Організація перевезень і управління на автомобільному транспорті".

Тел.: (04631) 2-45-37

Електронна пошта: cnati@ukr.net

Главная » Відділення » Економіка, логістика та інформаційних систем

Відділення економіки, логістики та інформаційних систем

роз'ясн. 01/09/2014 – 09:00

Завідувач відділення

Петровська Юлія Григорівна

Тел.: (04631) 2-45-37

Електронна пошта: cnati@ukr.net

ЦИКЛОВІ КОМІСІЇ ВІДДІЛЕННЯ

- ✦ Циклова комісія загальноосвітніх дисциплін
- ✦ Циклова комісія соціально-гуманітарних дисциплін
- ✦ Циклова комісія з організації перевезень і управління на автотранспорті
- ✦ Циклова комісія обслуговування комп'ютерних систем і мереж
- ✦ Циклова комісія спеціальних економічних дисциплін

Відділення створено у 2014 році.

На відділенні здійснюється підготовка молодших спеціалістів згідно з ліцензією від 05.08.14 № 458709 серії АЕ за спеціальностями:

5.07010102 «Організація перевезень і управління на автомобільному транспорті»

Освітньо-кваліфікаційний рівень «Молодший спеціаліст»

Ліцензований обсяг – 30 осіб

Термін навчання (денна форма навчання):

- на базі повної загальної середньої освіти – 3 роки
- на базі ОКР «кваліфікований робітник» – 2 роки

5.05010201 «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж»

Освітньо-кваліфікаційний рівень «Молодший спеціаліст»

Ліцензований обсяг – 30 осіб

Термін навчання (денна форма навчання):

- на базі базової загальної середньої освіти – 4 роки
- на базі повної загальної середньої освіти – 3 роки
- на базі ОКР «кваліфікований робітник» – 3 роки

КОЛЕДЖ - НОВИНИ - АБІТУРЕНТУ - ВІДДІЛЕННЯ - СТУДЕНТУ - ІНСТИТУТ

Главная » Відділення » Технічно-енергетичних систем та засобів автоматизації » Циклова комісія технічного сервісу та експлуатації машин і обладнання

Циклова комісія технічного сервісу та експлуатації машин і обладнання

код пн: 01/09/2014 - 09:00

Голова циклової комісії
Кириченко Олександр Миколайович

спеціаліст першої категорії, викладач дисципліни "Ремонт машин і обладнання"

Тел.: (04631) 2-45-37

Електронна пошта: cnati@ukr.net

СКЛАД ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ

Штатні викладачі:

- Олійник Олег Григорович, викладач дисципліни "Гідропривід с.г. техніки";
- Фагунік Василь Іванович, викладач дисципліни "Пально-мастильні матеріали".

Викладачі-сумісники:

- Дворник Андрій Віталійович, викладач дисципліни "Охорона праці";
- Кияшко Микола Григорович, викладач дисципліни "Охорона праці в галузі";
- Ікальчик Микола Іванович, викладач дисципліни "Машини і обладнання для тваринництва".

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Циклова комісія технічного сервісу та експлуатації машин і обладнання є випусковою для спеціальності 5.10010201 "Експлуатація та ремонт машин і обладнання агропромислового виробництва".

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ

- забезпечення виконання навчальних планів і програм дисциплін циклу професійної та практичної підготовки спеціальності 5.10010201 "Експлуатація та ремонт машин і обладнання агропромислового виробництва" згідно із стандартами освіти;
- оновлення комплексів навчально-методичного забезпечення дисциплін, що викладаються та практик;

Відокремлений підрозділ НУБіП України «Ніжинський агротехнічний коледж»

[Головна](#) » [Структура університету](#) » [Відокремлений підрозділ НУБіП України «Ніжинський агротехнічний коледж»](#)

[Університет](#)

[Новини](#)

[Абітурієнту](#)

[Навчально-наукові інститути](#)

[Відокремлені підрозділи](#)

Головна

[— Адміністрація](#)

[Про університет](#)

[Підрозділи університету](#)

[Наукова бібліотека](#)

[Навчальна робота](#)

[Наукова та інноваційна діяльність](#)

[Міжнародна діяльність](#)

[Абітурієнту](#)

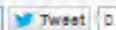
[Студентське життя](#)

[Культура і просвіта](#)

[Спорт](#)

[Громадські організації](#)

Поділитися:

Адреса: 16800, Чернігівська область, м. Ніжин, вул. Шевченка, 26.

Тел.: (04631) 2-45-37

Електронна пошта: natims@i.ua

www: <http://college.nati.org.ua/>

Директор (з.о.):

Литовченко Олена Володимирівна

Підрозділи

Відділення

— [Відділення економіки, логістики та інформаційних систем](#)

— [Відділення технічно-енергетичних систем та засобів автоматизації](#)

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!

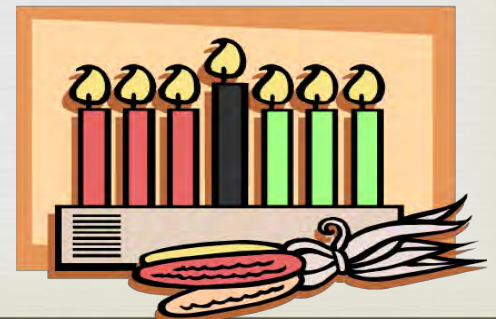
Технології педагогічного спілкування

Доповідач Павловська Л.М.

«*Людину не можна навчити на все життя, її треба навчити вчитися все життя*»

- ❧ Реформування освіти в Україні зумовило корінні зміни у навчальному процесі середньої та вищої школи. Вищі навчальні заклади України впроваджують нові технології навчання, популярними серед яких є комп'ютерне та дистанційне навчання. Проте поліфункціональним, першорядним було та залишається пряме спілкування викладача та студента при формуванні не тільки майбутнього фахівця, а й особистість.
- ❧ Яку б класифікацію методів виховання й навчання не використовував викладач, його вплив на особистість студента здійснюється тільки через його живе й безпосереднє спілкування з ним.

☞ *Суспільству потрібен:*

викладач – професіонал з високою:

- науково – теоретичною,
- методичною,
- психолого–педагогічною підготовкою,
- здатний до безперервного навчання, творчості й постійного самовдосконалення

❧ *Педагогічне спілкування – це професійне спілкування викладача з усіма учасниками ^{СЗ} навально – виховного процесу, яке спрямоване на створення оптимальних умов для здійснення мети, цілей і завдань навчання та виховання.*

Педагогічне спілкування має динаміку, відповідну логіці педагогічного процесу (здум, втілення задуму, аналіз і оцінка). Звідси і його стадії:

- ❧ моделювання майбутнього спілкування в процесі підготовки до заняття або заходу (прогностичний етап);
- ❧ організація безпосереднього спілкування (початковий період спілкування) - «комунікативна атака»;
- ❧ управління спілкуванням у педагогічному процесі;
- ❧ Аналіз використаної технології спілкування і моделювання нової для вирішення іншого педагогічного завдання.

Функції педагогічного спілкування:

- контактну,
- інформаційну,
- спонукальну,
- координаційну,
- пізнавальну,
- експресивну,
- встановлення відносин,
- організація впливу,
- управлінську.

Стиль педагогічного спілкування:

☞ демократичний,

☞ авторитарний,

☞ ліберальний,

☞ змішаний .

☞ Інша класифікація:

☞ активно-позитивний,

☞ ситуативний,

☞ пасивно-позитивний,

☞ пасивно-негативний,

☞ активно – негативний.

Умови ефективного педагогічного спілкування:

- ☞ Володіння психолого – педагогічними якостями;
- ☞ Володіння педагогічним тактом;
- ☞ Уміння «подати» себе;
- ☞ Мовленнєва культура;
- ☞ Гуманістична спрямованість;
- ☞ Знання правил спілкування.

Технології педагогічного спілкування з батьками

☞ Одним з видів педагогічної взаємодії є спілкування педагога з батьками вихованців, головна мета якого — побудувати партнерські стосунки та забезпечити психолого-педагогічний супровід сімейного виховання. Щоб досягти цієї мети, потрібно майстерно володіти ефективними технологіями спілкування.

Правила спілкування:

- ❧ 1) єдність слова і справи;
- ❧ 2) вимогливість до себе та інших;
- ❧ 3) зібраність у справах, вчинках, словах;
- ❧ 4) чесність, обов'язок, педагогічна і громадська відповідальність;
- ❧ 5) увага, чуйність, терпіння, наполегливість;
- ❧ 6) самоаналіз ефективності педагогічного впливу;
- ❧ 7) самокритичність, вміння виправляти власні помилки;
- ❧ 8) педагогічний оптимізм, відвага в педагогічній творчості, мудра влада над вихованцями.

Заповіді успішного педагогічного спілкування:

- ❧ 1. ~~Думайте над своїми взаєминами з дітьми, цілеспрямовано їх вибудовуйте.~~
- ❧ 2. Виходьте не тільки із завдань навчання, а й завдань виховання.
- ❧ 3. Орієнтуйте свою мову конкретно на співрозмовника або групу дітей.
- ❧ 4. Не будуйте взаємини згори вниз. Позиція педагога визначається не стільки його статусом, скільки особистими якостями.
- ❧ 5. Умійте вислуховувати дитину до кінця.
- ❧ 6. У разі конфліктів ви не можете ображатися на дитину.
- ❧ 7. Намагайтеся визначити психологічну атмосферу в групі.
- ❧ 8. Не соромтеся зізнаватись у своїй некомпетентності.
- ❧ 9. Будьте тактовними, вказуйте на неправоту, а не на недоліки в характері.
- ❧ 10. Швидко відновлюйте спілкування, не робіть довгих пауз, односкладові відповіді свідчать, що спілкування розвивається погано.
- ❧

*Не навчайте дітей так, як навчали Вас, -
вони народились в інші часи...*

***Важливою ознакою сучасної
освіти є інноваційність.***

***Що означає термін
«інновація»?***

Інноваційність — здатність до оновлення, відкритість новому.

Інноваційна діяльність педагогів стає на сьогоднішній день основним напрямом реалізації модернізаційних реформ в освіті і одним із суттєвих напрямів переходу до моделі інноваційного розвитку України в цілому.

Особливість сучасної системи освіти

співіснування двох стратегій організації навчання

традиційної

інноваційної

Педагогічна майстерність – це
високе мистецтво навчання і
виховання, що постійно
удосконалюється, доступне кожному
педагогу, в основі якого лежать
професійні знання, уміння і здібності.

Модель професійних здібностей сучасного викладача:

Загальні :

- педагогічна переконаність;
- патріотизм;
- громадянськість;
- педагогічна етика і моральність;

Спеціальні:

- педагогічні вміння і здібності;
- психолого – педагогічна підготовка до професійної діяльності;
- методична підготовка зі спеціальності;
- теоретична підготовка зі спеціальності;

Індивідуальні :

- емоційно – моральна чутливість;
- особливості пізнавальних процесів;
- вольові якості;
- культура темпераменту.

**«Відкрити в кожній людині
творця, поставити її на шлях
самобутньо^{СВ} – творчої,
інтелектуально – повнокровної
праці – це завдання стає нині
першочерговим у практичній
роботі викладача.»**

В.О. Сухомлинський

*Бажаю всім
успіху на
професійній ниві!*

Технологія педагогіки співробітництва

Доповідач:

Литовченко В.П.

Дисципліни:

- філософія;***
- політологія;***
- релігієзнавство***
- логіка***

Педагогіка співробітництва

**напрям у педагогіці
2-ї половини ХХ ст.,
що представляє собою
систему методів,
прийомів виховання
і навчання на засадах
гуманізму та творчого
підходу до розвитку
особистості.**

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ПС

- ставлення до навчання як творчій взаємодії;
- навчання без примусу;
- вільний вибір (використання викладачем на свій розсуд навчального часу з метою найкращого засвоєння навчального матеріалу);
- інтелектуальний фон (постановка значимих життєвих цілей і отримання більш широких порівняно з навчальною програмою знань),
- колективна творча діяльність;
- особистісний підхід до виховання, співпрацю викладачів та кураторів

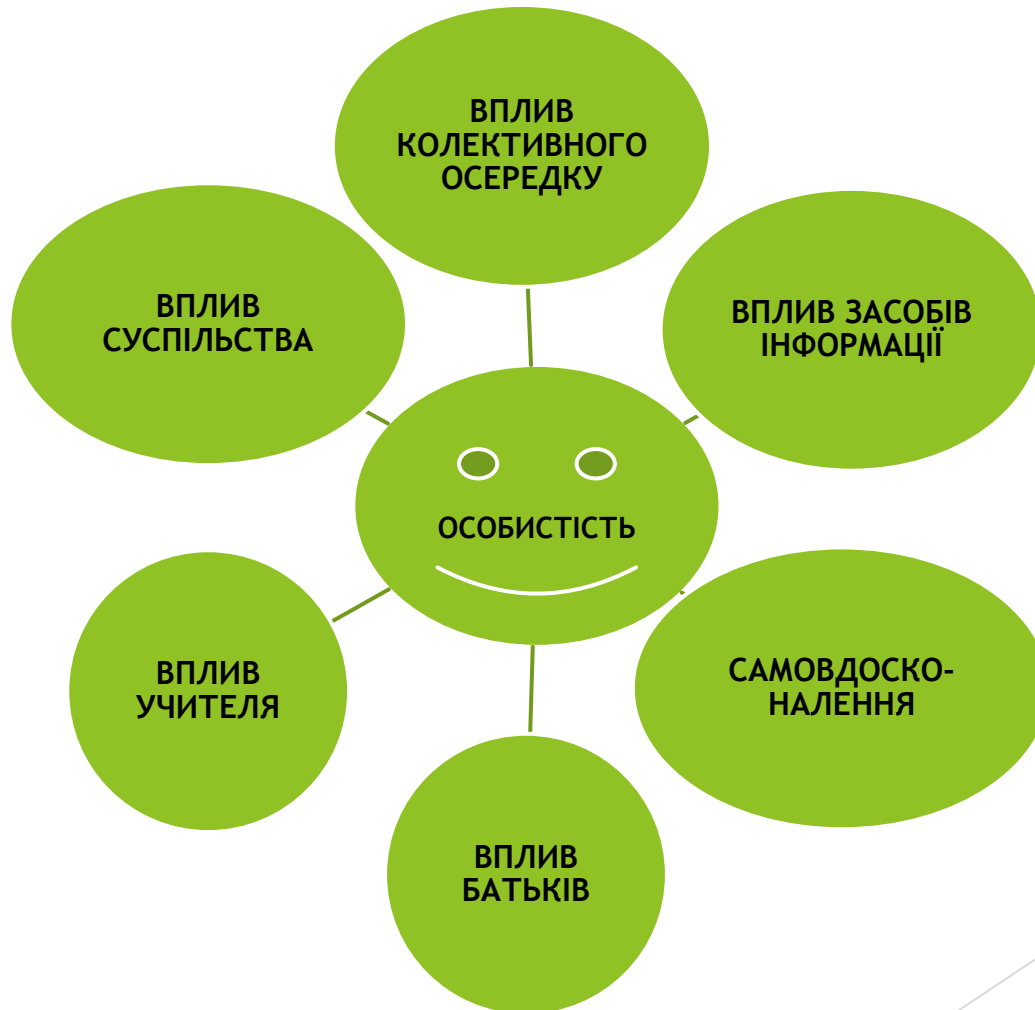
*Те, що ми знаємо, - обмежене, а
чого не знаємо, - безмежне.
(Сократ)*

**ПЕДАГОГІКУ СПІВРОБІТНИЦТВА
РЕПРЕЗЕНТУЮТЬ:**

Ш. Амонашвілі, І. Волков, П. Ерднієв, І.
Іванов, Є. Ільїн, С. Лисенкова, Б. Нікітін,
В. Шаталов та інші

В НАТІ -

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ОСОБИСТІТЬ

ЗНАЙОМСТВО

результат

**алфавіт
співробітництва**

ТВОРЧІСТЬ

ВІДКРИТІСТЬ

МИСТЕЦТВО

**Моя
педагогіка
співробітництва**

КОМПРОМІСІВ

КОМУНІКАБЕЛЬНІСТЬ

РОБОТА З ГРУПОЮ

**5) Питання-
Відповідь**

**1) ПІБ викладача,
посада**

**4) Зворотні
контакти
(телефон
старости)**

**2) Дисципліни, які
викладаю**

**3) Де знайти? Мобільний
телефон, електронна
адреса, соціальні сітки**

Алфавіт співробітництва

З ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ ІСПИТ !!!

Ж Демократія, плюралізм, толерантність

Є Додаткові бали та стимулювання

Е Знання понятійно-категоріального апарату

Д Планування бажаного та реального результату

Г Практичні сторони дисципліни. Екзамен=стипендія

В Чіткі вимоги до рефератів, презентацій, виступів

Б Структура дисципліни (лекції, семінари, модулі, іспит, література, допоміжні матеріали)

А Жодних спізень/пропусків. Умовна квота на 1 пропуск. Фіксація у власному журналі та журналі групи.

РОБОТА З ГРУППОЮ

ВИКЛАДАЧ

КУРАТОР / ДЕКАНАТ

*Слабкі
студенти*

*Середні
студенти*

*Сильні
студенти*

Мистецтво компромісів

**Відпустіть
раніше!**

Я хочу їсти!

**Скільки
можна
писати?**

**Ставте “2”.
Я відповідати
не буду!**

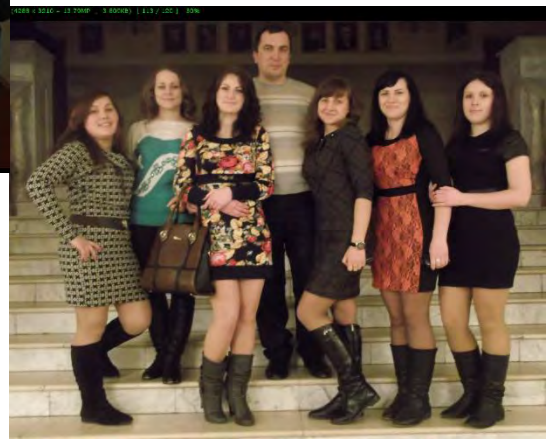
результат

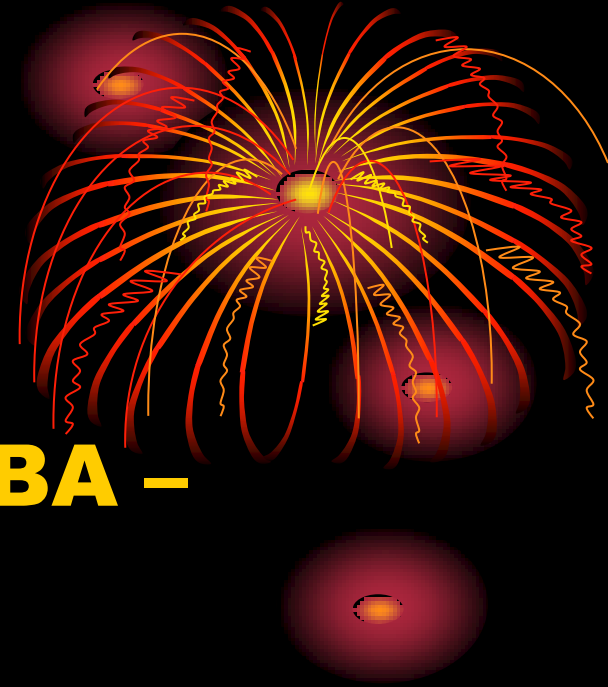
73 бали ECTS

89 балів ECTS

"МИ"

???

**ШЛЯХ СПІВРОБІТНИЦТВА –
ШЛЯХ У МАЙБУТНЄ!!!**

Дякую за увагу!

ТЕХНОЛОГІЯ ПЕДАГОГІЧНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ

Доповідач: к.т.н. Ікальчик Микола Іванович

Ніжин – 2015

Стратегія виходу з конфлікту являє собою основну лінію поведінки опонента під час розв'язання конфлікту

Виділяють п'ять основних стратегій

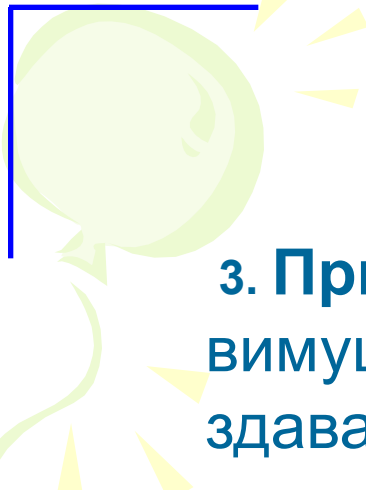
(за К. Томасом):

1. суперництво;
2. компроміс;
3. співробітництво;
4. уникання;
5. пристосування.

- **1. Суперництво** полягає в нав'язуванні іншій стороні вигіднішого для себе рішення.
- Суперництво виправдане у випадках:
 - явної конструктивності пропонованого рішення;
 - вигідності результату для всієї групи, організації, а не для окремої особи чи мікрогрупи;
 - важливість результату боротьби для того, хто підтримує дану стратегію;
 - відсутності часу на домовлення з опонентом.

Суперництво доцільне в екстремальних і принципових ситуаціях, у разі дефіциту часу та високої імовірності небезпечних наслідків.

- **2. Компроміс** полягає в бажанні опонентів завершити конфлікт частковими поступками.
- Він характеризується відмовою від частини вимог, які раніше висувалися, готовністю визнати претензії іншої сторони частково обґрунтованими, готовністю пробачити.
- **Компроміс ефективний у випадках:**
 - розуміння опонентом, що він і суперник мають рівні можливості;
 - наявності взаємовиключних інтересів;
 - задоволення тимчасовим рішенням;
 - загрози втратити все.

3. Пристосування чи поступка, розглядається як вимушена чи добровільна відмова від боротьби та здавання своїх позицій.

Прийняти таку стратегію опонента змушують різні **МОТИВИ**:

- усвідомлення своєї неправоти,
 - необхідність збереження гарних стосунків з опонентом,
 - сильна залежність від нього;
 - несерйозність проблеми.
-
-

4. Відхід від рішення проблеми чи **уникання** є спробою вийти з конфлікту за мінімальних втрат.

Мова йде не про розв'язання, а про згасання конфлікту.

Уникання застосовується:)

- у випадку відсутності сил і часу для усунення суперечностей,
- прагнення виграти час,
- наявності труднощів у визначенні лінії своєї поведінки,
- небажанні вирішувати проблему взагалі.

5.Співробітництво вважається найбільш ефективною стратегією поведінки в конфлікті.

Співробітництво припускає:

- прагнення опонентів до конструктивного обговорення проблеми,
- розгляд іншої сторони не як супротивника, а як союзника в пошуку рішення.

Найефективнішим є в ситуаціях: сильної взаємозалежності опонентів; схильності обох ігнорувати розходження у владі; важливості рішення для обох сторін; неупередженості учасників.

Вибір стратегії виходу з конфлікту залежить від різних факторів:

- особисті риси опонента,
- рівень завданого йому збитку і власного збитку,
- наявність ресурсів,
- статус опонента,
- можливі наслідки,
- серйозність розв'язуваної проблеми,
- тривалість конфлікту

Використання компромісу, дозволяє досягти:

- асиметричної згоди (одна сторона поступається більше, інша — менше);
- симетричної згоди (сторони роблять приблизно рівні взаємні поступки).

Вивчення розв'язання конфліктів між керівником і підлеглим показало:

- третина цих конфліктів завершується компромісом,
- дві третини — поступкою (переважно підлеглого)
- і тільки 1—2 % конфліктів завершуються шляхом співробітництва.

Необхідне **розв'язання (урегулювання) конфліктів**, а не їх придушення.

Способи розв'язання (урегулювання) конфліктів:

- перемога однієї зі сторін,
- компроміс
- інтеграція.

Під інтеграцією, «співробітництво», розумілося нове рішення, за якого виконуються умови обох сторін, причому жодна з них не зазнає серйозних втрат.

Для досягнення компромісу рекомендовано:

- запропонувати припинити конфлікт;
- визнати свої помилки, уже зроблені в конфлікті.
- зробити поступки опонентові, де це можливо, у тому, що в конфлікті не є головним.
- висловити побажання щодо поступок, необхідних із боку опонента.
- спокійно, без негативних емоцій обговорити взаємні поступки, за необхідності й можливості скоригувати їх;
- якщо вдалося домовитися, то якимось зафіксувати, що конфлікт вичерпано.

Відокремлення людей від проблеми:

розмежуйте стосунки з опонентом та проблему;
поставте себе на місце опонента; не потурайте своїм побоюванням; покажіть готовність розібратися з проблемою;

Пропонуйте взаємовигідні варіанти: не шукайте єдиного розв'язку проблеми; відокремте пошук варіантів від їх оцінювання; шукайте взаємну вигоду;

Використовуйте об'єктивні критерії: будьте відкриті для доводів іншої сторони; не піддавайтеся тиску, а тільки принципам; для кожної частини проблеми використовуйте об'єктивні критерії;

Розв'язання конфлікту складається з таких процедур:

- аналізу й оцінювання ситуації;
- вибору способу розв'язання конфлікту;
- формування плану розв'язання конфлікту;
- реалізації плану розв'язання конфлікту;
- оцінювання ефективності дій

Аналітичний етап передбачає збирання й оцінювання інформації з таких проблем:

- **об'єкт конфлікту** (матеріальний, соціальний чи ідеальний);
- **опонент** (загальні дані про нього, його психологічні особливості; можливості щодо посилення свого рангу);
- **власна позиція** (цілі, цінності, інтереси, дії в конфлікті; правова й моральна основа власних вимог);
- **соціальне середовище** (ситуація в організації, соціальній групі; які задачі вирішує організація, опонент, як конфлікт впливає на них);
- **вторинна рефлексія** (уявлення суб'єкта про те, як його опонент сприймає конфліктну ситуацію).

Джерелами інформації виступають:

- особисті спостереження,
- бесіди з керівником, підлеглими, неформальними лідерами, своїми друзями та друзями опонентів, свідками конфлікту та ін.

Прогнозуються:

- найбільш сприятливий розвиток подій;
- найменш сприятливий розвиток подій;
- як буде усунено суперечності, якщо просто припинити активні дії в конфлікті.

Критерії розв'язання конфлікту (повинні визнаватися обома сторонами):

- правові норми;
- моральні принципи;
- думка авторитетних осіб;
- прецеденти вирішення аналогічних проблем у минулому,
- традиції.

Корекція раніше наміченого плану:

- повернення до обговорення;
- висування альтернатив;
- висування нових аргументів;
- звернення до третіх осіб;
- обговорення додаткових поступок).

Контроль ефективності власних дій передбачає критичні відповіді самому собі на питання:

- «навіщо я це роблю?» ,
- «чого хочу домогтися?» ,
- «що утруднює реалізацію наміченого плану?» ,
- «чи справедливі мої дії?» ,
- «які дії з усунення перешкод та розв'язання конфлікту необхідно почати?» та ін.

Після завершення конфлікту доцільно:

- проаналізувати помилки власної поведінки;
- узагальнити отримані знання й досвід вирішення проблеми;
- спробувати нормалізувати стосунки з недавнім опонентом;

Критерії результативності дій із розв'язання конфлікту:

- припинення протидії;
- усунення факторів, що травмують учасників;
- досягнення мети однією зі сторін-конфліктерів;
- зміна позиції індивіда;
- формування навичок активної поведінки індивіда в аналогічних ситуаціях у майбутньому.
- задоволеність сторін його результатами.

Критеріями ефективного (конструктивного) розв'язання конфлікту є:

- міра усунення суперечностей, що лежать в основі конфлікту;
- перемога в ньому опонента, який має рацію.

Чим швидше буде усунено суперечності:

- тим більше шансів для нормалізації стосунків його учасників,
- тим менша ймовірність переростання конфлікту в нове протиборство.

Висновки

Важливою є перемога сторони, яка має рацію.

Утвердження істини, перемога справедливості

- сприятливо позначаються на соціально-психологічному кліматі організації,
- ефективності спільної діяльності,
- служать попередженням особам, що потенційно можуть прагнути досягти сумнівної з правової чи моральної точки зору мети за допомогою конфлікту.

Дякую за увагу

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

«НІЖИНСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ»

ВІДДІЛЕННЯ ТЕХНІЧНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМ ТА ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ

ТЕХНОЛОГІЯ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА

**Доповідач
Рудик В.М.**

Досвід навчально-виховної діяльності вищих навчальних закладів переконує, що ефективно вирішувати питання підготовки майбутніх фахівців можна лише за активної участі в цьому процесі студентів, тобто йдеться про їх самовдосконалення.

Самовдосконалення - свідомий, цілеспрямований процес підвищення рівня власної професійної компетенції та розвитку професійно значущих якостей відповідно до соціальних вимог, умов професійної діяльності та власної програми розвитку.

Цей процес ґрунтується на психологічному механізмі постійного подолання внутрішніх суперечностей між наявним рівнем професіоналізму ("Я - реальне професійне") і уявним його станом ("Я - ідеальне професійне").

Професійне самовдосконалення майбутнього фахівця відбувається у двох взаємопов'язаних формах - самоосвіта і самовиховання. Основним змістом самоосвіти є вдосконалення наявних у студента знань, формування умінь і навичок з метою досягнення бажаного рівня професійної компетенції.

Людина інколи самовдосконалюється підсвідомо. Неусвідомлене самовиховання зазвичай має епізодичний характер, здійснюється без чіткого плану і розгорнутої програми, що набагато знижує його результативність.

Значно вишу ефективність має усвідомлене самовиховання - системна і свідомо діяльність людини, спрямована на її саморозвиток і формування власної базової культури. Щоб самовиховання стало усвідомленим і професійно спрямованим, майбутній фахівець має відчувати, реально оцінити свою придатність до обраної професії.

Головною метою самовиховання на сучасному етапі є досягнення згоди зі самим собою, знаходження сенсу життя, самоактуалізація і самореалізація потенційних можливостей, природних здібностей та активне самоутвердження в суспільному житті.

Знаходження сенсу життя - відповідальний етап у розвитку і становленні особистості, коли відбувається процес формування і розвитку особистіших ціннісних орієнтацій і реалізація певних бажань, їх узгодження із загальнолюдськими, національними та професійними цінностями. Від вибору особистісних ціннісних орієнтацій та їх узгодженості залежать світогляд студента, його життєві принципи, переконання й професійна спрямованість, характер самоактуалізації, самореалізації і самоутвердження.

Самоактуалізація - постійне прагнення людини до повного виявлення і розвитку особистісних потенційних можливостей та до їх реалізації.

Самореалізація - свідома, цілеспрямована матеріально-практична, соціальна й духовна діяльність особи, скерована на реалізацію власних сил, здібностей, можливостей, життєвих настанов.

Самоутвердження - намагання утвердитися в певному соціальному статусі й соціальній ролі.

Самовиховання студента розуміють як організовану, активну й цілеспрямовану його діяльність, скеровану на систематичне формування й розвиток позитивних та усунення негативних якостей особистості відповідно до усвідомлених потреб і вимог суспільства, професійної діяльності, а також на реалізацію особистої програми розвитку.

Суттєвою передумовою ефективності процесу самовиховання українського студентства на сучасному етапі становлення національної системи виховання є:

- постійне врахування суб'єктами виховання важливості, необхідності та складності цього процесу у виховній роботі ВНЗ;
- наявність необхідних психолого-педагогічних знань і практичного досвіду науково-педагогічних працівників (кураторів) з питань організації самовиховання студентів;
- усвідомлення необхідності постійного керівництва та здійснення системного психолого-педагогічного впливу на самовиховання студентів;
- перетворення студентів на суб'єктів самовиховання;
- творче поєднання процесу самовиховання з активною навчально-пізнавальною діяльністю та організацією культурно-просвітницької роботи і дозвілля;
- надання цьому процесу гуманного, національного і особистісного спрямування.

До найважливіших внутрішніх передумов, які визначають ефективність самовиховання студентів, варто зарахувати:

- потреби й мотиви, що спонукують до роботи над собою;
- переконання, розвинуту самосвідомість і самокритичність, які дають змогу об'єктивно оцінити свої достоїнства, позитивні якості й вади;
- наявність почуття самоповаги та гордості за належність до обраного навчального закладу, яке вимагає не відставати від інших студентів і бути серед найкращих;
- певний рівень розвитку вольових якостей, звичок самооцінки, самоконтролю і саморегулювання, які надають процесові самовиховання цілеспрямованості та різнобічності;
- оволодіння теорією самовиховання та методикою роботи над собою;
- свідома установка на позитивний результат самовиховання;
- психологічна готовність до активної, системної роботи із самовиховання.

Основні принципи самовиховання:

- природовідповідності та народності самовиховання;
- демократичності самовиховання, виховання стійкої громадської позиції та гуманістичної моралі;
- системності, цілеспрямованості, ціннісної орієнтації виховання та самовиховання;
- послідовності, неперервності та систематичності;
- єдності самовиховання та наукового світосприйняття;
- формування активної життєвої позиції та позитивного спрямування самовиховання;
- взаємозв'язку виховання та самовиховання і професійної діяльності.

Важлива роль у самовихованні належить навчальному закладу, передусім його науково-педагогічним працівникам. Основні завдання щодо організації самовиховання майбутніх фахівців: пояснення значення, актуальності процесу самовиховання для всебічного розвитку особистості; виховання вміння адекватно оцінювати себе; виховання готовності до співпраці з дорослими, які можуть дати поради, рекомендації щодо самовиховання.

Отже, неодмінною умовою дієвості керівництва самовихованням студентів є висока теоретична й методична підготовка всіх керівників та науково-педагогічних працівників ВНЗ з питань самовиховання.

Література:

1. Кацнельсон С. Д., Типология языка и речевое мышление, Л., 1972;
2. Выготский Л. С., Мышление и речь: Избранные психологические исследования, М., 1956;
3. Онтология языка как общественного явления. – М., 1983.
4. Мельничук О.С. Мова як суспільне явище і як предмет сучасного мовознавства. – К., 1997.
5. Панфилов В.З. Взаимоотношения языка и мышления. – М., 1971.

Дякую за увагу!

Доповідь на тему:
**“Тьюторинг як одна із умов
успішності дистанційного
навчання”**

Виконала:
П'ятковська О.А.

Тьютор

(від англ. **tutor** – учитель) – особа, що веде індивідуальні чи групові заняття із учнями, студентами; репетитор, наставник.

Тьютор – це викладач-консультант, який контролює навчальний процес у дистанційній формі й виконує одночасно функції викладача, консультанта й організатора (менеджера) навчального процесу

Функції тьютора:

- ⦿ управлінська функція;
- ⦿ діагностична функція;
- ⦿ функція цілепокладання;
- ⦿ мотиваційна функція;
- ⦿ функція планування;
- ⦿ комунікативна функція;
- ⦿ методична функція;
- ⦿ функція контролю.

Управлінська функція:

- визначення мети власної діяльності і діяльності студентів;
- спостереження за ходом діяльності студентів;
- оцінка відповідності ходу пізнавальної діяльності студентів бажаному вигляду цієї діяльності;
- оцінка результатів взаємодії тьютора зі студентами;
- розробка і реалізація рішень по зміні діяльності студентів;
- коригування власної діяльності і діяльності студентів.

Діагностична функція

- вивчення вихідних даних про студентів;
- визначення індивідуальних особливостей студентів;
- визначення установок студентів на навчання, їх потреб, мотивів, очікувань, побоювань і причин, що їх викликають;
- діагностика ступеня засвоєння студентами змісту курсу.

Функція цілепокладання:

- ⦿ аналіз цілей моделі навчання;
- ⦿ визначення змісту і специфіки діяльності студентів;
- ⦿ виділення типових завдань, які повинні вирішувати студенти;
- ⦿ формулювання передбачуваних результатів діяльності студентів;
- ⦿ узгодження цілей, визначених тьютором, з цілями студентів;
- ⦿ узгодження цілей з можливостями студентів з їх досягнення.

Мотиваційна функція:

- ⦿ з'ясовувати вихідні очікування студентів від навчання, індивідуальні потреби і мотиви;
- ⦿ формувати установку на продуктивну діяльність;
- ⦿ створювати атмосферу зацікавленості, довіри та підтримки;
- ⦿ стимулювати навчальну мотивацію різними інтерактивними методами навчання;
- ⦿ організовувати і підтримувати спілкування студентів один з одним, що сприяє ефективній роботі на заняттях.

Функція планування:

- формувати навчальні цілі на основі чотириступеневої моделі розвитку фахівця (що він повинен знати, вміти, чим повинен володіти і ким має бути);
- формувати стратегію і тактику власної діяльності;
- визначати послідовність дій відповідно до поставлених цілей;
- розробляти структуру занять зі студентами;
- розподіляти час занять.

Комунікативна функція:

- бути відкритим і доступним для студентів;
- встановити доброзичливі й партнерські взаємини;
- організовувати спільну діяльність студентів;
- формувати у групі сприятливий емоційний настрій, атмосферу підтримки та взаємодопомоги, почуття причетності до групи.

Методична функція:

- ◎ створення необхідних засобів для організації навчального процесу;
- ◎ розробка різних контрольних-діагностичних методик;
- ◎ аналіз та опис власного тьюторського досвіду;
- ◎ впровадження у власну діяльність ефективного досвіду інших тьюторів.

Функція контролю:

- аналізувати завдання студентів, визначаючи ступінь успішності навчання;
- коментувати недоліки і помилки студентів у письмових завданнях;
- оцінювати якість виконаних завдань;
- коригувати діяльність студентів відповідно до результатів перевірки завдань;
- вести моніторинг завдань;
- оцінювати досягнення окремих студентів і групи в цілому.

Очікування студентів відносно оцінки і зворотного зв'язку відносно завдання:

- Справедлива і об'єктивна оцінка;
- Шанобливе ставлення до їх робіт;
- Пояснення і обґрунтування виставленої оцінки;
- Чіткі вказівки до того, як вони можуть поліпшити свої відповіді відносно конкретних питань;
- Натхнення і підбадьорення відносно їх здібностей та успіхів;
- Конструктивна критика і поради;
- Можливість відповісти, якщо є бажання;
- Своєчасна відповідь (тобто, перш ніж отримати наступне завдання, попереднє повинно бути виконаним).

Тьютору необхідно вміти:

- Проводити оцінку актуальності проблем;
- Вибирати спосіб мережевої взаємодії;
- Використовувати зворотний зв'язок;
- Забезпечувати попередню змістовну і організаційну підготовку учасників;
- Надавати лаконічну відповідь;
- Стежити за розвитком дискусії;
- Забезпечувати психологічно комфортну атмосферу для учасників.

Тьютор повинен знати:

- основи педагогіки;
- методи і форми моніторингу діяльності студентів;
- педагогічну етику;
- технології дистанційної освіти і тьюторські технології;
- основи роботи з текстовими редакторами, електронними таблицями, електронною поштою й браузерами.

Труднощі, що виникають у дистанційному навчанні:

- низький рівень зацікавленості у студентів під час обговорення актуальних питань на форумі;
- непостійний взаємозв'язок учасників із тьютором та один із одним;
- неактивна участь наприкінці курсу.

Головні способи подолання труднощів:

- тьютор має ставитися до студента як до особистості;
- тьютор має сприяти створення позитивного клімату у групі під час навчання;
- тьютору варто бути завжди на зв'язку;
- має бути правильно побудована структура курсу;
- об'єктивне оцінювання учасників.

Обов'язки тьютора у навчальному закладі:

- ⦿ організація персонального супроводу студента;
- ⦿ координування самотійного навчання студента;
- ⦿ допомога студента в аналізі його результатів;
- ⦿ організація комунікації зі студентом;
- ⦿ організація індивідуальних і групових консультацій для студентів.

Якості хороших тьюторів:

- ◉ Відмінне знання предмета;
- ◉ Хороші загальні навички викладання;
- ◉ Хороші комунікативні і соціальні навички;
- ◉ Організованість, гнучкість, терпіння;
- ◉ Здатність мотивувати / надихати;
- ◉ Прихильність програмі та студентам.

Дякую за увагу

УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ

Шляхи підвищення педагогічної майстерності викладача в контексті освітньої реформи

ТРЕНЕР-ВИКЛАДАЧ
ОЗЕРЯН ОЛЬГА ЛЕОНІДІВНА

НІЖИН - 2015

ПЛАН ТРЕНІНГУ

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції
2. Особливості використання методичних матеріалів під час проведення інноваційних методів навчання
3. Інноваційні інструменти візуалізації знань
4. Моделювання візуалізації (паперові та комп'ютерні варіанти)
5. Презентація знань без Power Point
6. Проведення ефективного навчального заняття: індивідуальна підготовка та візуалізація знань

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

Провідна тенденція сучасних інноваційних змін обумовлює перехід від авторитарно-комунікативного до гуманітарно-комунікативної взаємодії суб'єктів освітньої діяльності

Домінують такі пріоритети в поведінці як амбітність, авторитарність думок, монологічність висловів, опора на зовнішні примушення

Пропонується впровадження інтерактивних технологій навчання, створення психологічно комфортного середовища, що забезпечує свободу слухачів у виборі освітніх форм і методів

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

тренінги

програмне навчання

комп'ютерне навчання

тематичні дискусії

case-study (аналіз практичних ситуацій)

ділові і рольові ігри

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

Фасилітатор - це тренер який організовує, спрямовує, стимулює і оптимізує процес пошуку інформації її обробки та вирішення задачі

У процесі фасилітації тренер не застосовує свої схеми дії, не використовує свій стереотип сприйняття, не викладає свій погляд на проблему і не пропонує свій спосіб вирішення - він надає засоби, за допомогою яких група сама знаходить рішення

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

Инструменты фасилитации

Работа на смысловом уровне	Работа на организационном уровне
<ul style="list-style-type: none">➤ Открытые вопросы, касающиеся видения, миссии, целей группы, способов достижения поставленных целей➤ Предложение группе своего видения вариантов решения задач и способов достижения поставленных целей➤ Эмоциональное воздействие	<ul style="list-style-type: none">➤ Технологии групповой работы Например:<ul style="list-style-type: none">• Мозговой штурм• Карточный опрос• Метод точечных вопросов• Метод смыслового поля• SWOT-анализ➤ Вопросы, стимулирующие активность группы:<ul style="list-style-type: none">• Какие еще действия мы можем предпринять?• Какие еще ресурсы у нас есть?• Что еще необходимо сделать для достижения цели?

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

Модератор - авторитет процесу, а не змісту. Він повинен володіти високим рівнем соціальної компетенції: він повинен легко встановлювати соціальні контакти, враховувати розподіл соціальних ролей у групі, розуміти групову динаміку, управляти процесом міжособистісної взаємодії

Модератор підтримує групу, організовуючи розумне цілеспрямовану поведінку в ній. Учасники групи повинні чітко уявляти собі мету спільної діяльності - це дозволить їм уникнути помилкового уявлення про те, що їх поведінкою маніпулюють. При організації роботи групи модератор грає роль своєрідного "каталізатора" громадської думки

1. Інтерактивні методи навчання: суть, функції

ФАЗИ МОДЕРАЦІЇ

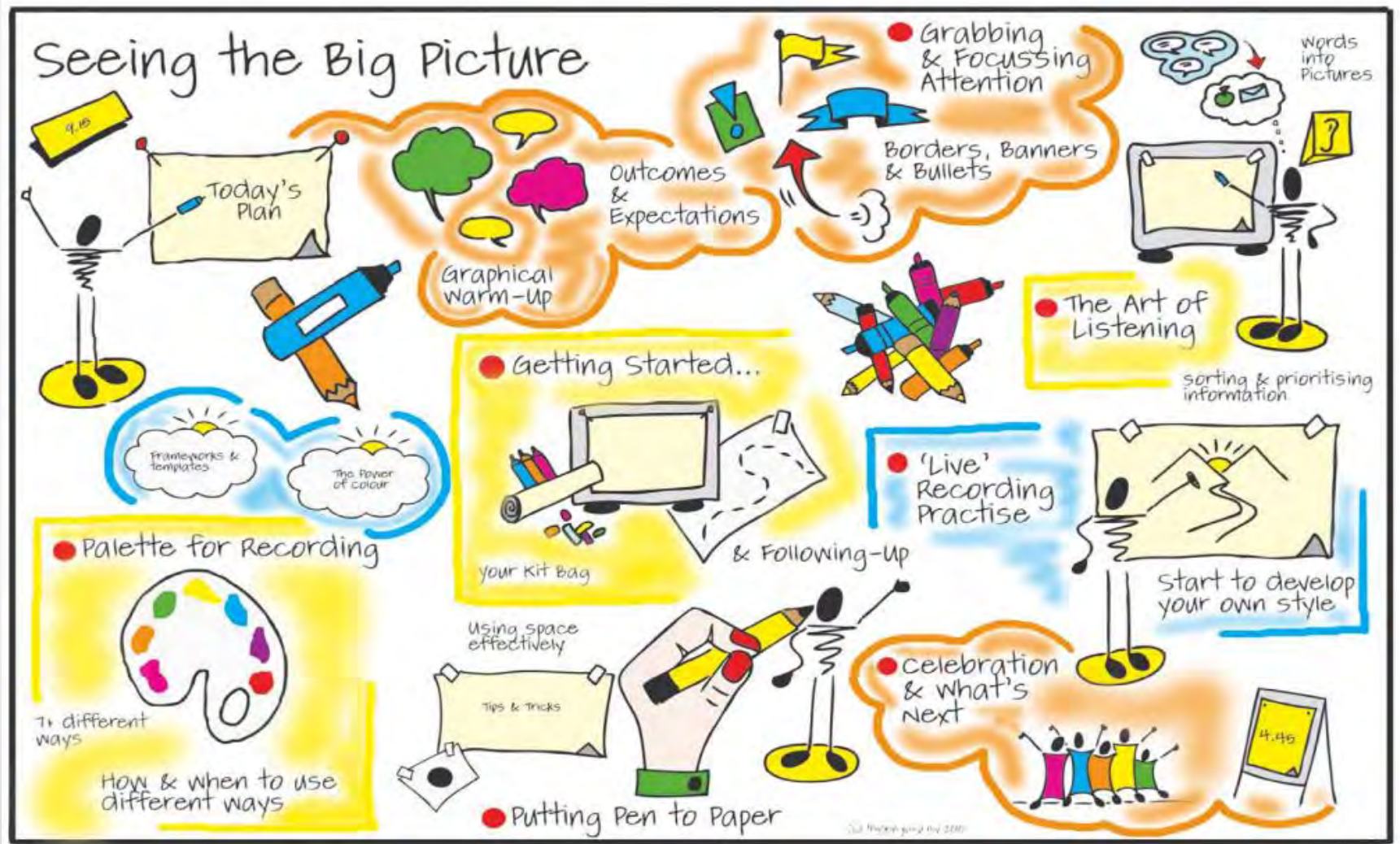
- 1. Фаза знайомства
- 2. Входження або занурення в тему (повідомлення цілей)
- 3. З'ясування очікувань учасників (планування програми)
- 4. Передача та аналіз інформації
- 5. Опрацювання змісту (групова робота)
- 6. Підведення підсумків (рефлексія)
- 7. Емоційна розрядка (розминки)

1. Интерактивні методи навчання: суть, функції

Фасилитация и модерация: ОСНОВНЫЕ ОТЛИЧИЯ

Фасилитация	Модерация
Работа с группой ведется на двух уровнях - смысловом и организационном	Работа ведется только на уровне организации процесса работы группы
Фасилитатор влияет на принятие группового решения, направляет группу при помощи вопросов, предложения своих вариантов решения, эмоционального воздействия	Модератор не влияет на принятие группового решения
Фасилитатор обычно является членом группы (например руководитель)	Модератор обычно не включен в групповые процессы, приглашается в качестве внешнего консультанта
Фасилитатору необходимо хорошо разбираться в тематике решаемых группой вопросов	Модератор может практически не знать предметную область, с которой работает группа

2. Особливості використання методичних матеріалів під час проведення інноваційних методів навчання

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

КАРТИ СТРУКТУРОВАНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

ДІАГРАМИ

СКРАЙБІНГ

ІНФОГРАФІКА

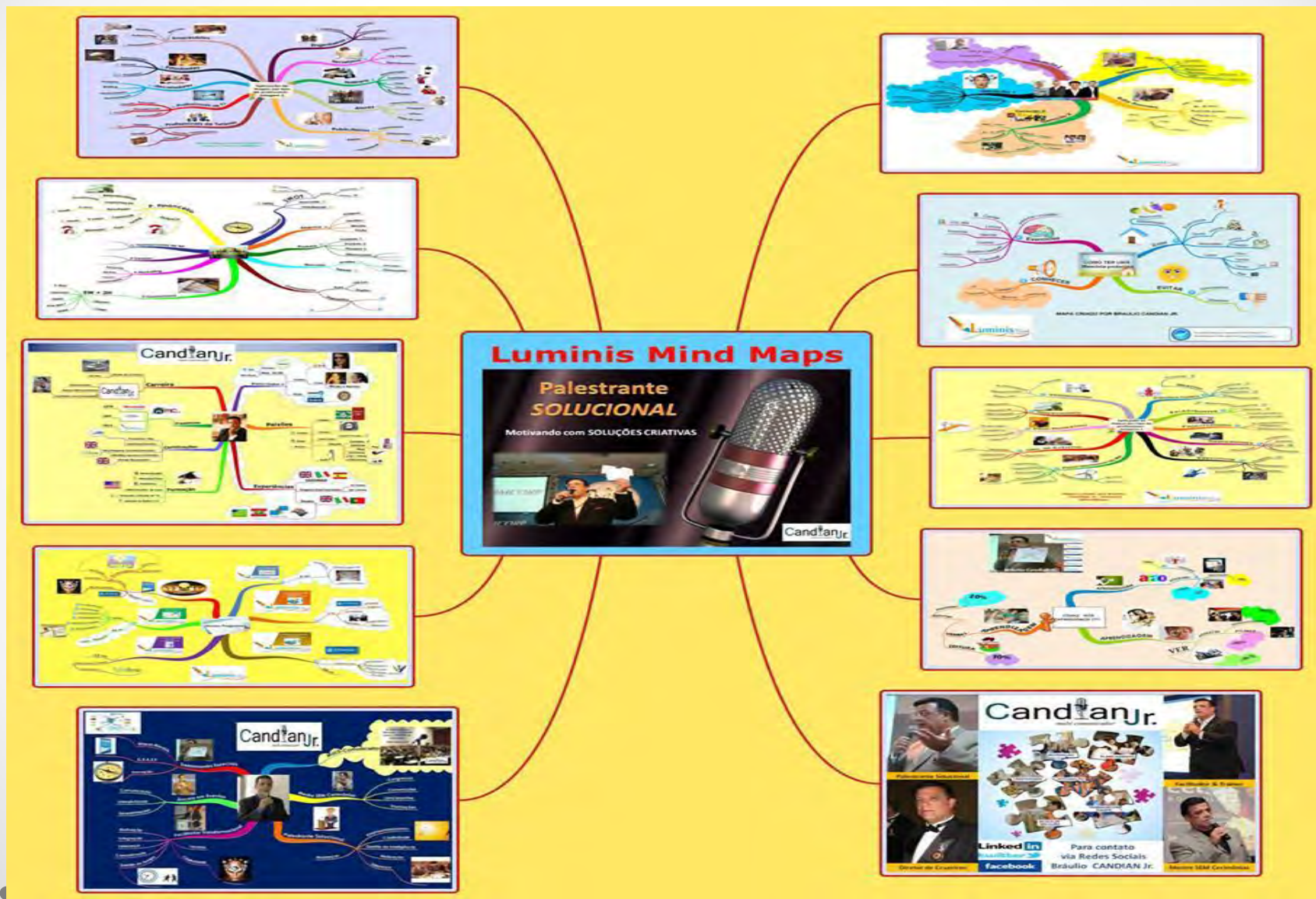
ДУМКИ НА СТІКЕРАХ

ЕЛЕКТРОННІ ПІДРУЧНИКИ

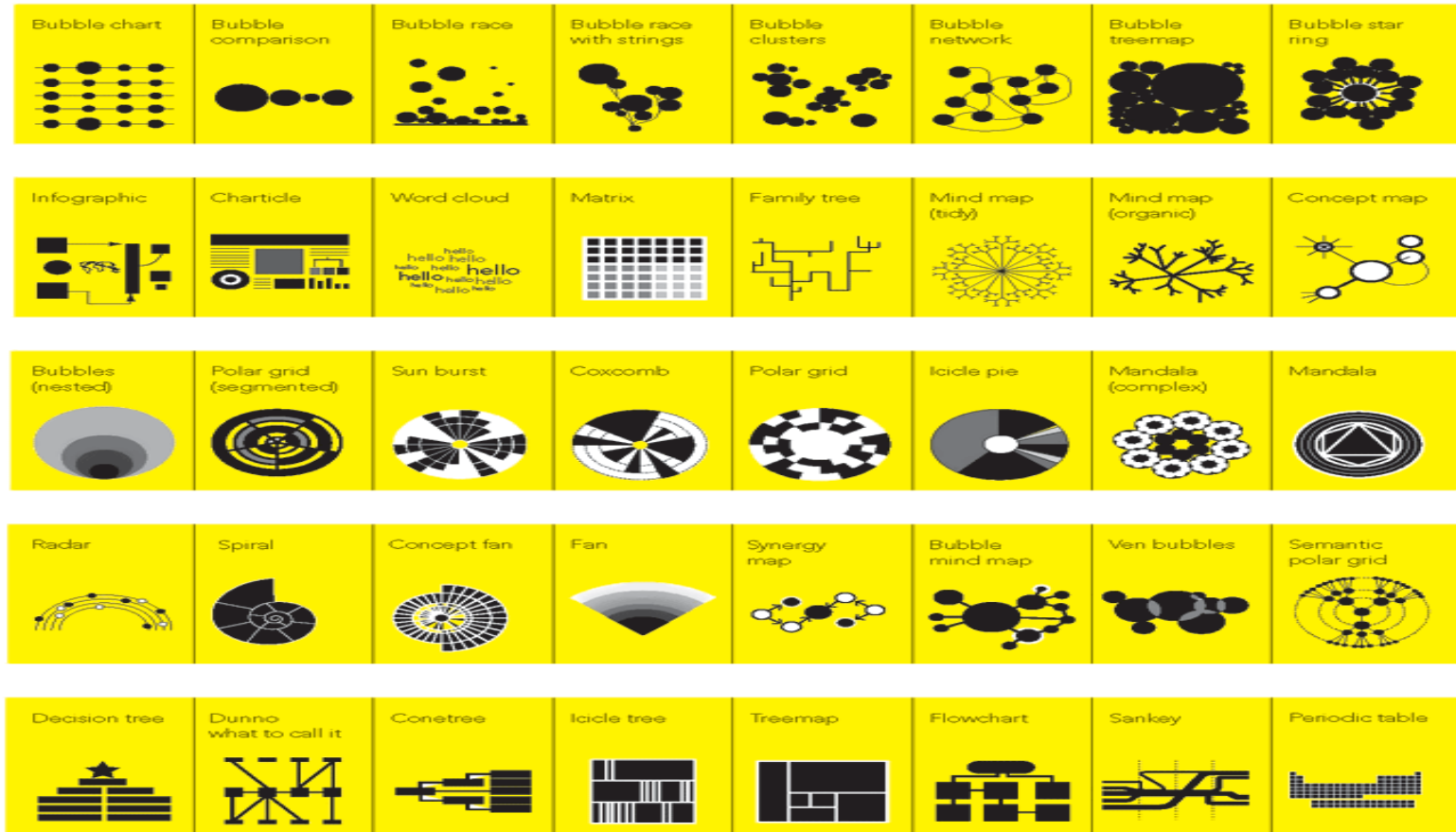
3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

Types of Information Visualization

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

Учитель глазами
самого учителя

SCHOOL

Учитель глазами
семьи

SCHOOL

Учитель глазами
администрации

SCHOOL

Учитель глазами
экономистов

Учитель глазами
учеников

SCHOOL

Учитель глазами
коллег

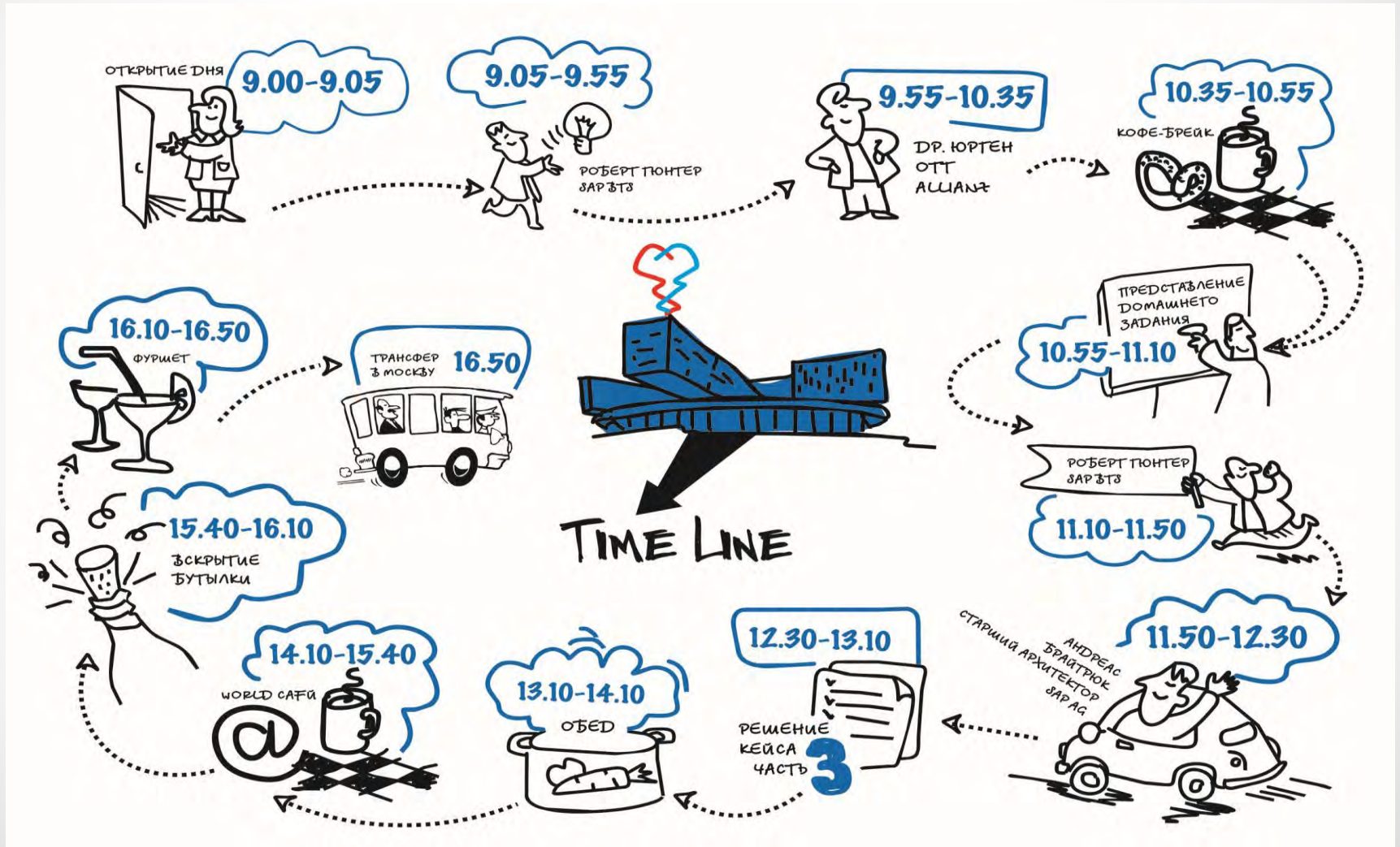
SCHOOL

Учитель глазами
общественности

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

3. ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ЗНАНЬ

- <http://www.dreamstime.com>
<http://www.istockphoto.com>
<http://www.shutterstock.com>
<http://www.airpano.ru>
<http://www.morguefile.com>
<http://www.wylio.com>
<http://worldimages.sjsu.edu>
<http://www.imagebase.net>
<http://photos8.com>
<http://animalphotos.info/a/>
<http://compfight.com>
<http://ru.fotopedia.com>
<http://www.sxc.hu>
<http://search.creativecommons.org/?lang=ru>
<http://inspirationhut.net/high-resolution-textures/>
<http://www.corbisimages.com>
<http://pixabay.com>
<http://unsplash.com>
<http://www.freestockphotos.biz>
<http://www.stockphotosforfree.com>

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

ЗАХИСТ ВИКРИВАЧІВ ЗА НОВИМ ЗАКОНОМ ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

ВИКРИВАЧ АБО ЧЛЕН ЙОГО СІМ'Ї НЕ МОЖЕ ЧЕРЕЗ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОРУШЕННЯ ЗАЗНАТИ ПОГРОЗИ АБО БУТИ:

- Звільненим або примушеним до звільнення
- Переведеним до іншого місця роботи
- Зазнати розголошення інформації щодо нього, якщо немає його згоди
- Зазнати змін умов праці

- Притягнутим до дисциплінарної відповідальності
- Отримати відмову в призначенні на вищу посаду
- Зазнати скорочення зарплати
- Заново атестованим

ЯКИЙ МЕХАНІЗМ ОПРАЦЮВАННЯ ПОВІДОМЛЕНЬ ТА ЯК МОЖНА ПОВІДОМИТИ ПРО ПОРУШЕННЯ?

Дзвінком на спеціальну телефонну лінію

Через офіційний веб-сайт

Через спеціальні e-mail чи інші засоби електронного зв'язку

Анонімно, якщо:
- Інформація стосується конкретної особи
- Повідомлення містить фактичні дані, які можуть бути перевірені

Якщо інформація у повідомленні підтверджена, вживає заходів по:
- припиненню порушення
- усуненню його наслідків
- притягненню винних до дисциплінарної відповідальності
- інформує вповноважені суб'єкти у випадках, коли виявлено ознаки кримінального чи адміністративного правопорушення

Анонімне повідомлення перевіряється не більше 15 днів після отримання

Керівник/заступник керівника органу можуть подовжити термін розгляду ще на 15 днів

Посадові/службові особи державних органів, органів влади АРК, місцевого самоврядування, юридичні особи публічного права, їх структурних підрозділів зобов'язані, якщо одержано повідомлення про порушення або виявлення корупційного чи пов'язаного правопорушення, вжити всіх заходів щодо його припинення та повідомити письмово про його вчинення вповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ

Постійно моніторить виконання законів про захист викривачів

Щорічно аналізує та переглядає державну політику в цій сфері

Інфографіку створено Transparency International Україна в рамках проекту, що здійснюється за підтримки Фонду сприяння демократії Посольства США в Україні та Міжнародного фонду "Відродження"

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

МЕТАФОРА: Спіральна динаміка

ТЕОРИЯ СПИРАЛЬНОЙ ДИНАМИКИ РАЗВИТИЯ КУЛЬТУР

В качестве единой системы координат при оценке состояния корпоративной культуры была принята теория спиральной динамики, согласно которой тип культуры определяется актуальными в данный момент ценностями. При этом развиваются культуры последовательно

Культуры развиваются последовательно. Перескочить ступень в развитии очень сложно

Тип культуры определяется актуальными ценностями

Целевая культура определяется по наиболее высоким целевым ценностям

Ценности предыдущей культуры не умирают, а становятся фоновыми

Новые ценности начинают доминировать, насыщаясь энергией и эмоциями

Важны не только достижения. Важна творческая самореализация

Атмосфера совместного поиска. Много совещаний и дискуссий для выработки наилучшего решения

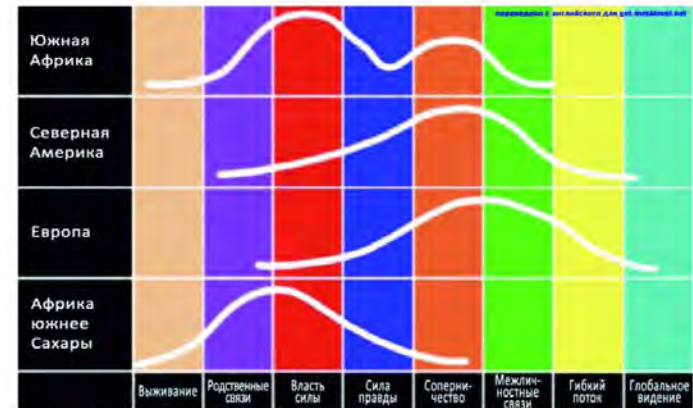
Люди соревнуются за лучший результат. Высокая ориентация на успех и результат

Единым правилам подчиняются все. Процессы регламентированы, организация — единый механизм

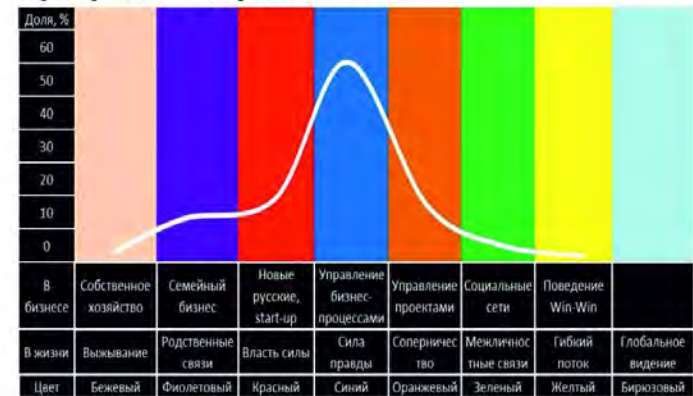
Сильная внутренняя конкуренция. Руководитель — жесткий, авторитарный лидер

Организация построена как семья. Сильный лидер опекает свою команду

Принцип выживания: сотрудники стараются обезопасить себя, оградить от лишений

Профили 4-х регионов

Теория «спиральной динамики» (www.spiraldynamics.org)

Профиль Украины в 2012 году (за данными В. Пекара)

3. ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ЗНАНЬ

- <http://infogr.am/>
<http://infogra.ru/>
<http://www.informationisbeautiful.net/>
<http://visual.ly>
<http://thisisindexed.com>
<http://think.withgoogle.com/databoard/>
<http://piktochart.com/>
<http://creately.com/>
<http://www.easel.ly/>
<https://www.draw.io/>
<https://cacoo.com/lang/en/>
<http://www.johngrimwade.com>
<http://vizualize.tumblr.com>
<http://edwardtufte.ru>
<http://juanvelascoblog.com>
<http://bost.ocks.org/mike/>
<http://www.fastcodesign.com/section/infographic-of-the-day/>
<http://infosthetics.com>
<http://d3js.org>

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

О
ОБЪЕКТИВНОСТЬ

Р
РЕФЛЕКСИВНОСТЬ

И
ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОСТЬ

Ы
ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ

ОРГАНЫ ЧУВСТВ
• ЗРИМОЕ
• СЛУХ
• ЮМОР
• ОБОНЯНИЕ
• ДЕЙВИДИЕ

СЕРДЦЕ
• ЭМОЦИИ
• ОТНОШЕНИЯ
• ЧУВСТВА
• ВЕСЕЛЕНИЕ
• ПАМЯТЬ

ГОЛОВА
• ЗНАЧЕНИЯ
• СМЫСЛЫ
• СЪЮЗЫ
• МНЕНИЯ
• ЦЕННОСТИ
• ЦА СЦ

"ТЕЛО В ДЕЛО"
• РЕШЕНИЯ
• ЗАКЛЮЧЕНИЯ
• СПЕЦИФИЧЕСКИЕ ШАГИ
• АЛГОРИТМЫ

• ИСПИТЬ ДАННЫЕ
• ОБОЗНАЧИТЬ ФАКТЫ

• ВЫРАЗИТЬ ЧУВСТВА, УСТАНОВИТЬ ВЗАИМОСВЯЗИ, СДЕЛАТЬ ЗАКЛЮЧЕНИЯ
• СТИМУЛИРОВАТЬ СВОБОДНЫЙ ПОТОК ИДЕЙ И ТВОРЧЕСТВА

• ОБРАЗОВАТЬ ЗАКОННОСТЬ, ОПРЕДЕЛИТЬ ИХ ЗАВЯЗКУ И РЕШЕНИЕ
• СФОРМУЛИРОВАТЬ ОСНОВАННУЮ ЦЕЛЬ

• ПРЕДЛОЖИТЬ СПЕЦИФИЧЕСКИЕ ШАГИ
• ПРИНЯТЬ РЕШЕНИЕ
• РАЗРАБОТКУ ПЛАН ДОБЕЖАНИИ

Что из озвуч ^{запомни} опишите ситуацию
КАКИЕ ФАКТЫ ВЫ МОЖЕТЕ ВЫДЕЛИТЬ
ЧТО? ГДЕ? КОГДА?
Что почувствовали?
КАК ВЫ К ЭТОМУ ОТНОСИТЕСЬ
Что увидели?
ГДЕ ЭТО У ВАС ПОЯВИЛОСЬ
КАКИЕ ВИДЫ?
Из чего этого следует?
Почему это произошло?
Информация, которую
получаются?
КАКИЕ СЛЕД. ШАГИ?
Решение?
ПЛАН ДЕЙСТ.
КАКИЕ ЕСТЬ ВАРИАНТЫ РЕШЕНИЯ?

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

інтерактивні
вправи

відеофільми

аудіофайли

The screenshot displays the 'Easy School Book Editor' (ESB) software interface. The main workspace features a detailed 3D diagram of a cell with various organelles labeled in both English and German. The right sidebar contains a metadata form for the book, including author information, address, and subject details.

Autor: Mutsumi Serika	
Author ID:	21022-002-445-edu-0000000000
Mathname:	Serika
Username:	Mutsumi
Address 1:	Enza Latina Street 7
Address 2:	
Stadt:	Uda
ZIP:	7100
State:	
Land:	Japan
E-Mail:	010e@mutsumi.jp
Telefon:	
Kurs: Biology	
School Type:	Primary School
Subject:	Biology
Teaching Topic:	Cells
Grade:	5

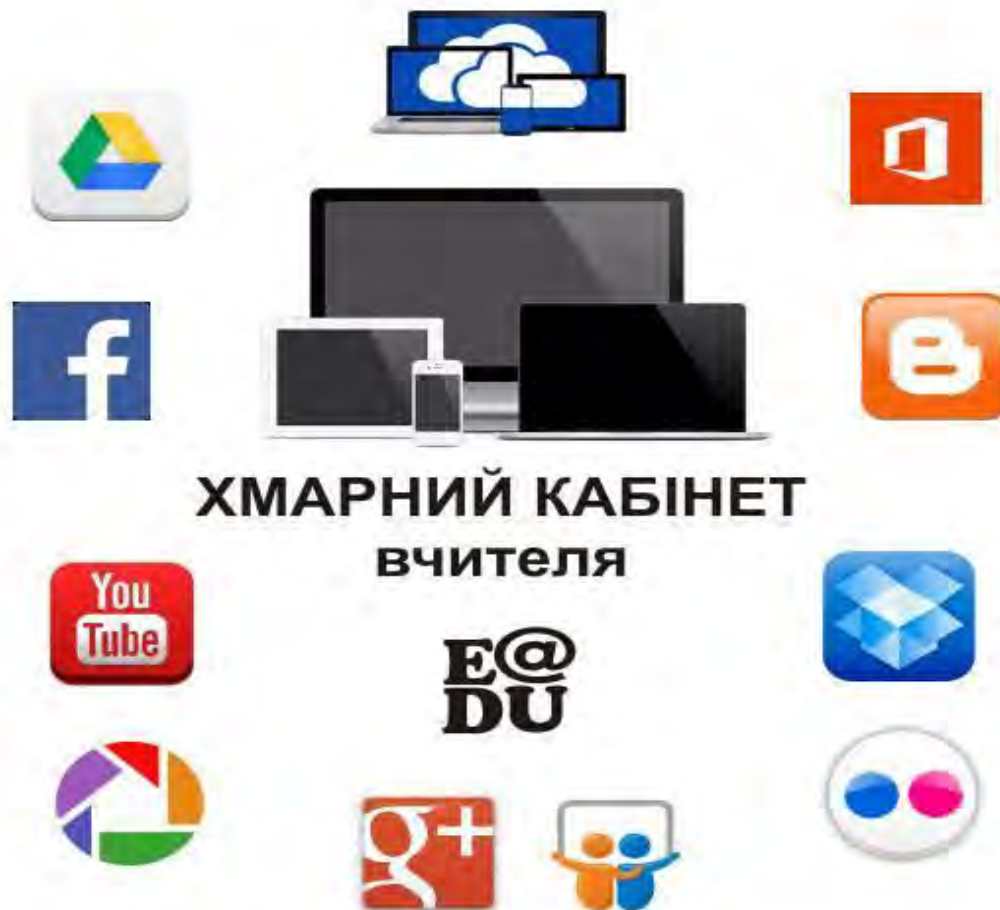
← таблиці

← зображення

← текст

← веб-сторінки

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

**Інтернет-сервіси
для створення
навчальних курсів
у X-Кабінеті:**
- `<embed>` pdf,
відео- та аудіофайли;

- адміністрування
доступу до файлів
з GoogleDrive,
Dropbox, OneDrive;

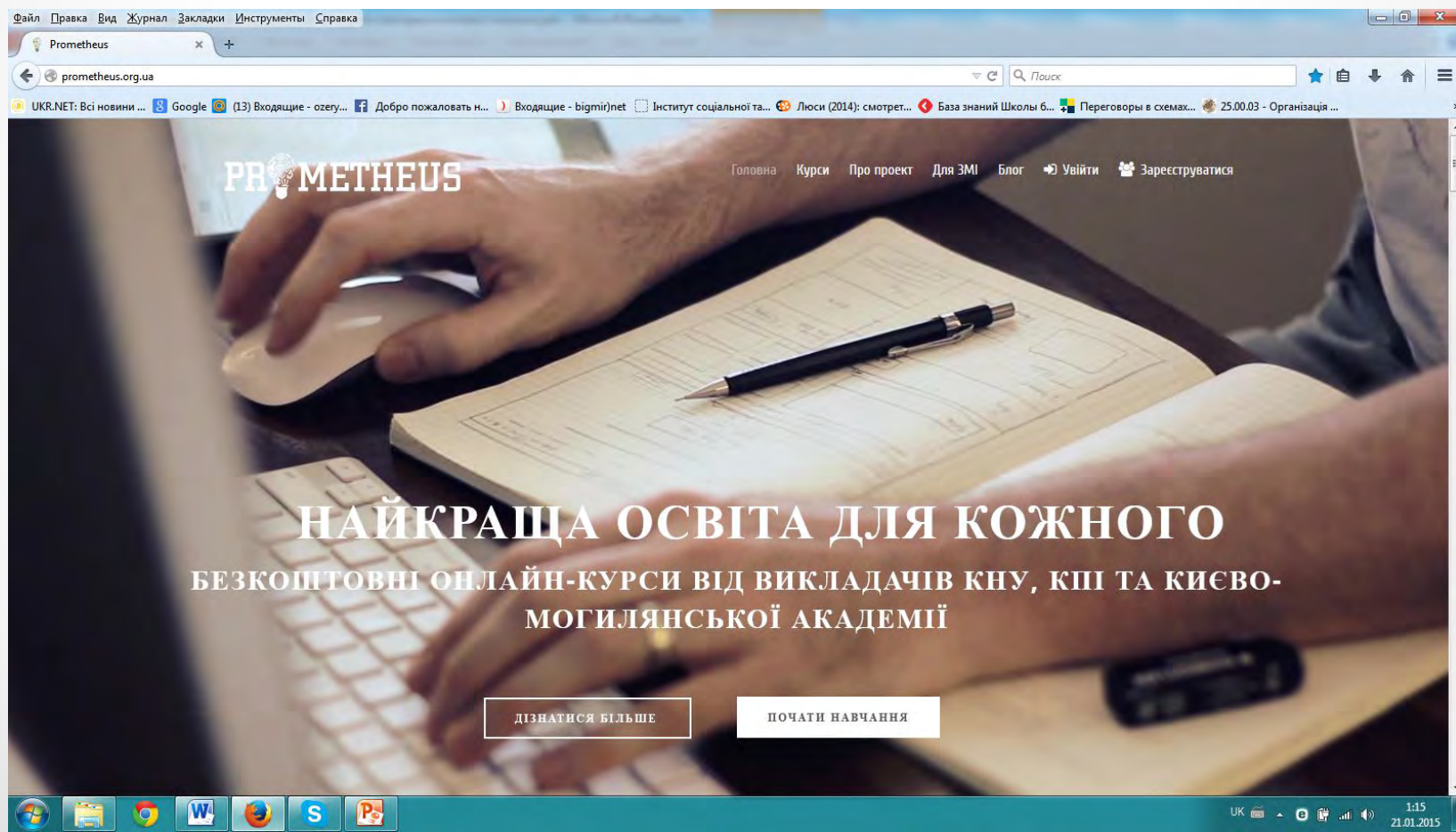
- тестування;

Нові можливості:
- робота з Android,
iOS, Windows 8;

- адміністрування
навчання online

3. Інноваційні інструменти візуалізації знань

- Prometheus

The image shows a screenshot of a web browser displaying the Prometheus website. The browser's address bar shows the URL prometheus.org.ua. The website's header features the Prometheus logo and a navigation menu with links for "Головна", "Курси", "Про проект", "Для ЗМІ", "Блог", "Увійти", and "Зареєструватися". The main content area has a background image of hands working at a computer with a pen on a document. Overlaid on this image is the text: "НАЙКРАЩА ОСВІТА ДЛЯ КОЖНОГО" in large white letters, followed by "БЕЗКОШТОВНІ ОНЛАЙН-КУРСИ ВІД ВИКЛАДАЧІВ КНУ, КПІ ТА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ" in smaller white letters. At the bottom of the main content area, there are two white buttons with black text: "ДІЗНАТИСЯ БІЛЬШЕ" and "ПОЧАТИ НАВЧАННЯ". The browser's taskbar at the bottom shows various application icons and the system tray with the date "21.01.2015" and time "1:15".

ПROMETHEUS

Головна Курси Про проект Для ЗМІ Блог Увійти Зареєструватися

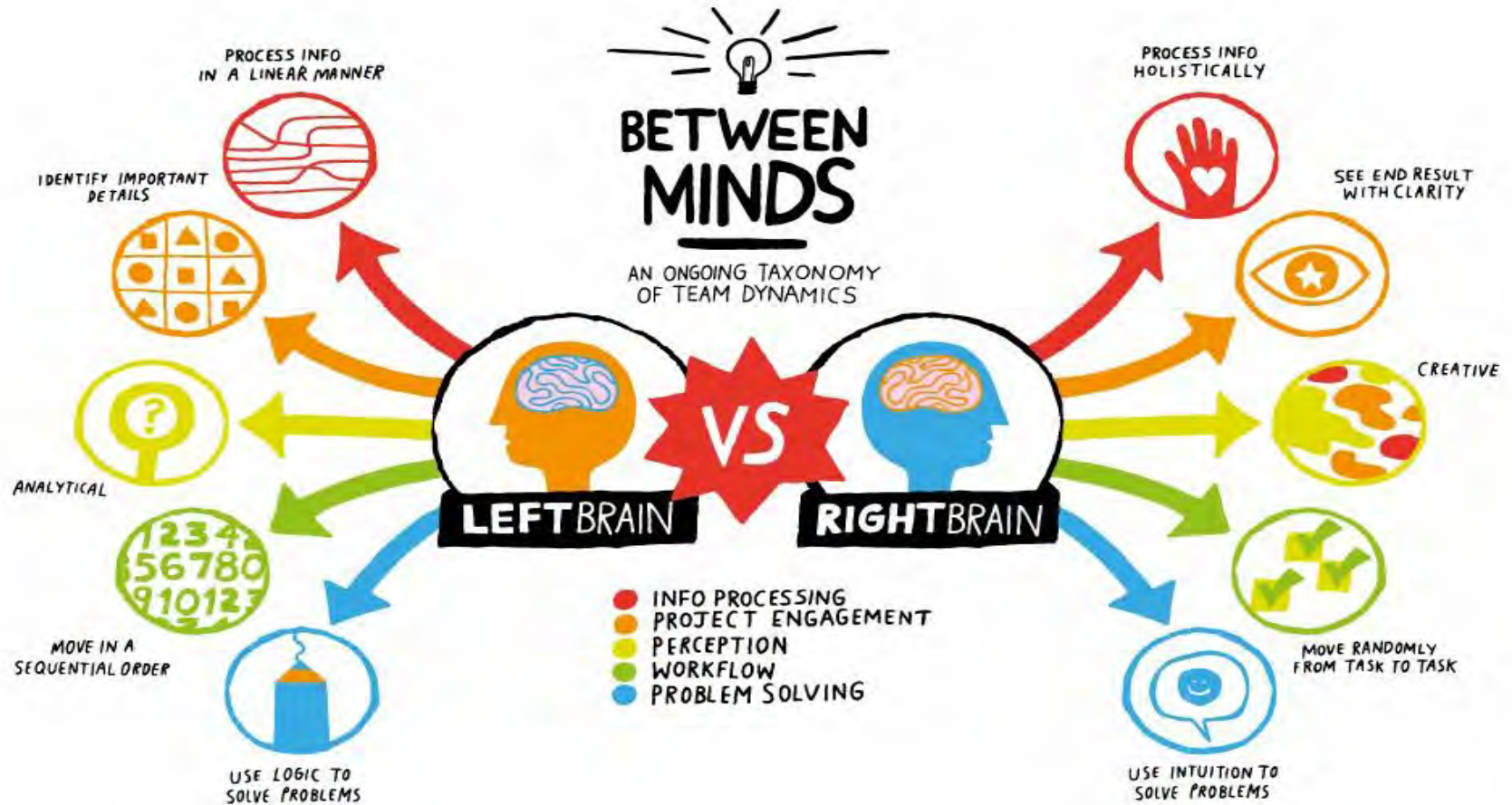
НАЙКРАЩА ОСВІТА ДЛЯ КОЖНОГО
БЕЗКОШТОВНІ ОНЛАЙН-КУРСИ ВІД ВИКЛАДАЧІВ КНУ, КПІ ТА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

ДІЗНАТИСЯ БІЛЬШЕ

ПОЧАТИ НАВЧАННЯ

1:15
21.01.2015

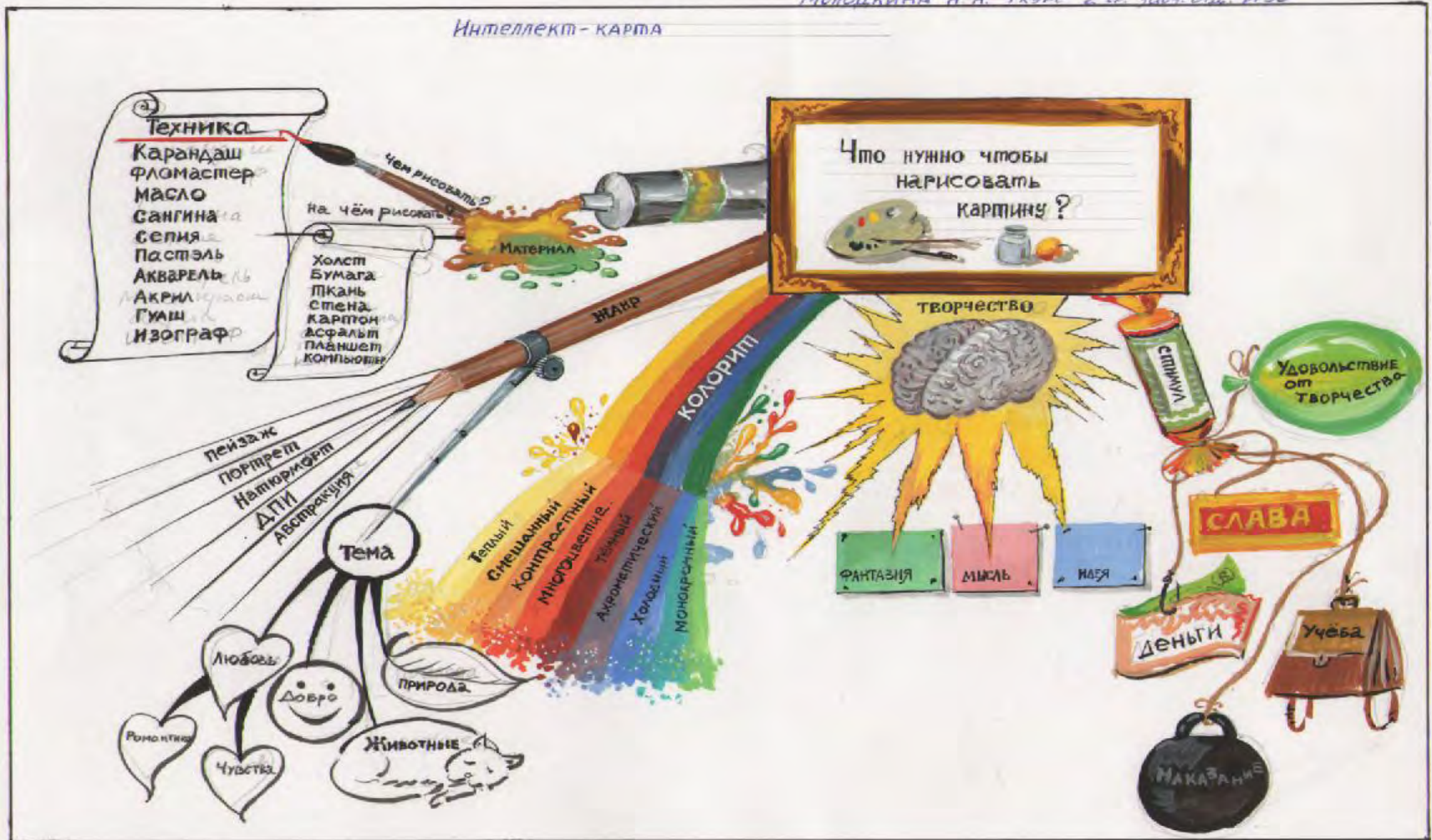
4. Моделювання візуалізації (паперові та комп'ютерні варіанти)

4. Моделювання візуалізації (паперові та комп'ютерні варіанти)

Мелоркіна А.А. 4 курс 2 го заоч. ета. ІЗО

Интеллект-карта

4. Моделювання візуалізації (паперові та комп'ютерні варіанти)

5. Презентація знань без Power Point

5. Презентація знань без Power Point

<http://www.sliderocket.com/>

<http://prezi.com>

<http://xplainto.me>

<http://www.apple.com/ru/iwork/keynote/>

<http://www.haikudeck.com>

<http://www.powtoon.com>

<http://www.mindomo.com/help/presentation.htm>

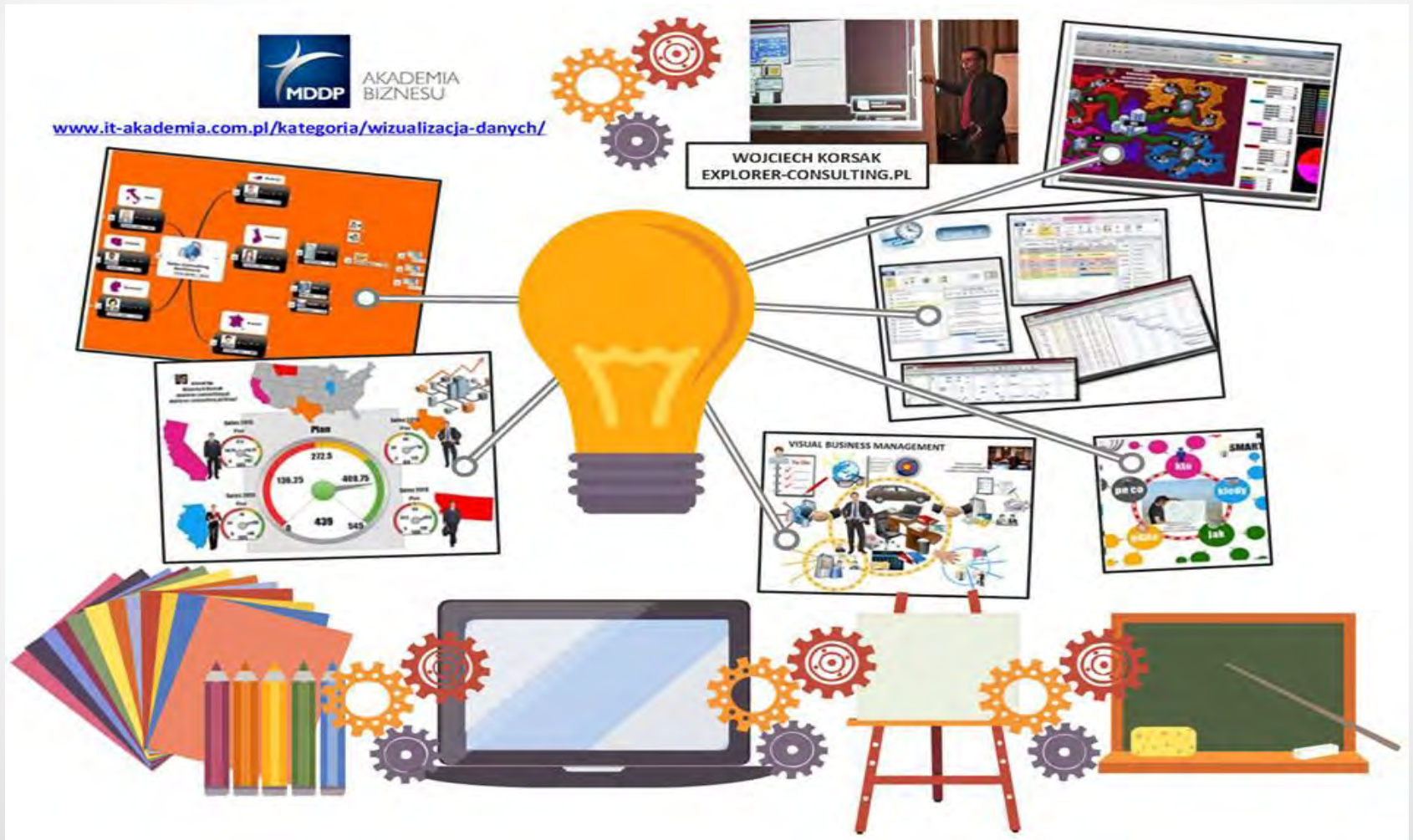
<https://www.canva.com>

<http://slid.es>

<https://github.com/hakimel/reveal.js>

<http://www.sparkol.com>

6. Проведення ефективного навчального заняття: індивідуальна підготовка та візуалізація знань

6. Проведення ефективного навчального заняття: індивідуальна підготовка та візуалізація знань

6. Проведення ефективного навчального заняття: індивідуальна підготовка та візуалізація знань

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

ОЗЕРЯН ОЛЬГА ЛЕОНІДІВНА

OZERYAN@MAIL.RU

Освітній сайт:

<http://sonyah.blogspot.com/>